

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษปริญญาตรี

ภาควิชาเทคโนโลยีการจัดการศัตรูพืช

เรื่อง

**ความสัมพันธ์ระหว่างโรคเหี่ยวของมะเขือเทศ
และราในดินภายหลังการใช้ยาเพื่อป้องกันกำจัดเชื้อรา**

**Interactions of *Fusarium* wilt and associated
soil fungi after using mycofungicides**

โดย

นางสาวมณี เชิญรัมย์

.....
ประธานกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษา
รศ.ดร.เกษม สร้อยทอง

ภาควิชารับรองแล้ว

T098863

.....
(อาจารย์สำเร็จ คำทอง)

**ร.พ.
๗/๒๙๑๑
2537**

หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการจัดการศัตรูพืช

วันที่ ๒๖ เดือนมีนาคม พ.ศ. 2537

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน **98863**
วันเดือนปี **12 JUN 2009**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ความสัมพันธ์ระหว่างโรคเหี่ยวของมะเขือเทศและราในดินภายหลังการ
ใช้ยาเชื้อป้องกันกำจัดเชื้อรา

โดย : นางสาวมยุรี เชิญรัมย์

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์บัณฑิต (เกษตรศาสตร์)

สาขาวิชา : เทคโนโลยีการจัดการศัตรูพืช

ประธานกรรมการที่ปรึกษา:.....

(รศ.ดร.เกษม ศรีอรรถทอง)

วันที่ ๒๓ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

จากการทดสอบความมีชีวิตของยาเชื้อชนิดเม็ดที่ผลิตจากรา *Chaetomium cupreum* เป็นเวลา 30 สัปดาห์พบว่ายาเชื้อมีชีวิตรอด 100% และเมื่อนำไปทดสอบความสามารถในการยับยั้งเชื้อราสาเหตุโรคเหี่ยวมะเขือเทศ *Fusarium oxysporum* f. sp. *lycopersici* ในห้องปฏิบัติการโดยวิธี Bi-culture test พบว่ายาเชื้อมีลักษณะในการยับยั้งเชื้อราสาเหตุโรสดังกล่าว สำหรับการทดสอบในสภาพเรือนทดลอง ในสภาพดินไม่อมฆ่าเชื้อโรคโดยทำการทดสอบแบบ 2 Factors Factorial Experiment in Randomized Complete Block Design (RCBD) จำนวน 4 ซ้ำ พบว่าปริมาณยาเชื้อที่ใช้ 1 กรัมสามารถควบคุมการเกิดโรคเหี่ยวของมะเขือเทศได้อย่างมีนัยสำคัญเชิงสถิติ และให้ผลเท่าเทียมกับการใช้ PCNB และมีแนวโน้มทำให้ดินมะเขือเทศมีการเจริญเติบโตที่ดีกว่าการเปรียบเทียบ นอกจากนี้พบว่า การใช้ยาเชื้อก่อนปลูก 2 สัปดาห์ มีผลทำให้ดินมะเขือเทศมีการเจริญเติบโตเร็ว และสามารถจำแนกเชื้อราบริเวณรากมะเขือเทศภายหลังการใช้ยาเชื้อ ได้ 9 species จาก 15 isolate คือ *Aspergillus terreus* Thom, *Chaetomium cupreum* Ames, *Curvularia eragrostidis* (P. Henn) J. A. Meyer, *Fusarium dimerum* Penzig. var. *violaceum* Wollenw., *F. oxysporum* Schlecht. f. sp. *lycopersici* (Sacc) Synder & Hansen, *F. poae* (Peck) Wollenweber, *F. oxysporum* Schlecht., *Trichoderma hamatum* (Bonord) Brain และ *T. harzianum* Rifai.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ABSTRACT

Title : Interactions of *Fusarium* wilt and associated soil fungi after using mycofungicides

By : Mayuree Chernram

Degree : Bachelor of Science (Agriculture)

Major Field : Plant Pest Management Technology

Advisor :

(Assoc. Prof. Dr. Kasem Soyong)

Testing the propagule survival of mycofungicide which produced from *Chaetomium cupreum* was conducted for 30 months. It was shown that the percentage of propagule survival as 100% Bi-culture test in Laboratory showed that the tested mycofungicide had the potential to inhibit the mycelial growth of *Fusarium oxysporum* f.sp. *lycopersici*. In greenhouse, the two factors factorial experiment in RCBD was done with four replications in non-sterilized soil. Results showed that using 1.0 g. of mycofungicide could be highly significant different in controlling *Fusarium* wilt as effectively as PCNB, and when compared with the non-treated one. It was also shown that using the mycofungicide (1.0 g/plant) had tended to higher growth parameters than the non-treated one. The interactions between antagonist (*Ch. cupreum*), other fungi and the *Fusarium* pathogen (*F. oxysporum* f.sp. *lycopersici*) was studied and identified as follows: *Aspergillus terreus* Thom, *Chaetomium cupreum* Ames, *Curvularia eragrostidis* (P. Henn) J. A. Meyer, *Fusarium dimerum* Penzig. Var. *violaceum* Wollenw., *F. oxysporum* Schlecht. f.sp. *lycopersici* (Sacc) Snyder & Hansen, *F. poae* (Peck) Wollenweber, *F. oxysporum* Schlecht., *Trichoderma hamatum* (Bonord) Brn และ *T. harzianum* Rifai.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยาม

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.เกษม ตรีอรรถทอง อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและ
ข้อแนะนำ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนปัญหาพิเศษนี้สำเร็จด้วยดี ขอขอบคุณคุณ
พิศมัย เรืองบุบผา เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ และชมรมนิสิตส่วนระดับที่ได้อำนวยความสะดวก
สะดวกเกี่ยวกับอุปกรณ์การทดลอง และขอขอบคุณคุณเกรียงศักดิ์ เอื้อสกุลรุ่งเรือง ที่ให้ความ
ช่วยเหลือในการจัดพิมพ์ปัญหาพิเศษเล่มนี้จนสำเร็จ

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่ ๆ และมิตรสหายทุกท่านที่ได้เสียสละกำลัง
กาย ก้าวถึงใจ ความรัก ความห่วงใย ตลอดจนเป็นทุนทรัพย์จนงานนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

มธุรี เขียวรัมย์

มีนาคม 2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(1)
สารบัญตารางผนวก	(2)
สารบัญภาพ	(3)
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
การตรวจเอกสาร	3
อุปกรณ์และวิธีการ	7
ผลการทดลอง	11
วิจารณ์	39
สรุป	41
เอกสารอ้างอิง	42
ภาคผนวก	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงค่าเฉลี่ย growth parameters แสดงเปอร์เซ็นต์ดัชนีการทำลาย, น้ำหนักสด ของต้น-ราก, ความสูงของต้น, ความยาวราก เมื่อใช้ยาเชื้อควบคุมโรคเหี่ยวมะเขือเทศที่เกิด จากรา <i>Fusarium oxysporum</i> f.sp. <i>lycopersici</i>	19
2. แสดงระดับการเกิดโรคเหี่ยวในมะเขือเทศที่ เกิดจากเชื้อรา <i>F. oxysporum</i> f.sp. <i>lycopersici</i> ภายหลังจากการใช้ยาเชื้อ	21
3. แสดงเชื้อราที่แยกได้ภายหลังจากใช้ยาเชื้อก่อน ปลูก หน่อปลูก และหลังปลูกมะเขือเทศ เพื่อ ควบคุมโรคเหี่ยวมะเขือเทศ	22

สารบัญญัตารางผนวก

ตารางที่	หน้า
1. แสดงค่าน้ำหนักสดของต้นมะเขือเทศในการใช้ยาเชื้อ ที่ผลิตจาก <i>Chaetomium cupreum</i> ในการควบคุมเชื้อรา <i>Fusarium oxysporum</i> f.sp. <i>lycopersici</i>	48
2. แสดงการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของน้ำหนักสด ของต้นมะเขือเทศ	47
3. แสดงค่าน้ำหนักสดของรากในการใช้ยาเชื้อที่ผลิตจาก <i>Chaetomium cupreum</i> ควบคุมเชื้อรา <i>Fusarium</i> <i>oxysporum</i> f.sp. <i>lycopersici</i>	48
4. แสดงการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของน้ำหนักสด ของรากมะเขือเทศ	49
5. แสดงค่าความสูงของต้นมะเขือเทศในการใช้ยาเชื้อที่ผลิตจาก <i>Chaetomium cupreum</i> ควบคุมเชื้อรา <i>Fusarium</i> <i>oxysporum</i> f.sp. <i>lycopersici</i>	50
6. แสดงการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของความสูง ของต้นมะเขือเทศ	51
7. แสดงค่าความยาวของรากมะเขือเทศในการใช้ยาเชื้อที่ผลิตจาก <i>Chaetomium cupreum</i> ควบคุมเชื้อรา <i>Fusarium</i> <i>oxysporum</i> f.sp. <i>lycopersici</i>	52
8. แสดงการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของความยาว ของรากมะเขือเทศ	53
9. แสดงเปอร์เซ็นต์ดัชนีการเข้าทำลายของโรคเหี่ยว มะเขือเทศ	54
10. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของเปอร์เซ็นต์ ดัชนีการเข้าทำลาย	55
11. แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการเกิด โรคเหี่ยวมะเขือเทศ	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1. แสดงธำเชื้อรูปเม็ดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 มม. ที่ ผลิตจากเชื้อจุลินทรีย์ต่อต้าน <i>Chaetomium cupreum</i>	23
2. แสดงผลการทดสอบความมีชีวิตรอดของธำเชื้อที่ผลิตจาก เชื้อรา <i>Chaetomium cupreum</i>	24
3. แสดงความสามารถในการยับยั้งเชื้อราสาเหตุโรคพืช <i>Fusarium oxysporum</i> f.sp. <i>lycopersici</i> ของธำเชื้อ	25
4. แสดงการพิสูจน์การก่อโรคเหี่ยวมะเขือเทศของเชื้อรา <i>Fusarium oxysporum</i> f.sp. <i>lycopersici</i>	26
5. แสดงลักษณะการเจริญเติบโตของต้นมะเขือเทศอายุ 6 สัปดาห์ ภายหลังจากการทดสอบใช้ธำเชื้อก่อนทำการปลูก 2 สัปดาห์ เพื่อควบคุมโรคเหี่ยวมะเขือเทศในสภาพดินไม่อบฆ่าเชื้อ	27
6. แสดงลักษณะการเจริญเติบโตของต้นมะเขือเทศอายุ 6 สัปดาห์ ภายหลังจากการใช้ธำเชื้อขณะปลูก เพื่อควบคุม โรคเหี่ยวของมะเขือเทศสภาพดินไม่อบฆ่าเชื้อ	28
7. แสดงลักษณะการเจริญเติบโตของต้นมะเขือเทศอายุ 6 สัปดาห์ ภายหลังจากการใช้ธำเชื้อ หลังทำการปลูก 2 สัปดาห์ เพื่อควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศในสภาพดิน ไม่อบฆ่าเชื้อ	29
8. ๗ <i>Aspergillus terreus</i> Thom.	30
9. ๗ <i>Chaetomium cupreum</i> Ames	31
10. ๗ <i>Curvularia eragrostidis</i> (P.Henn) J.A.Meyer.	32
11. ๗ <i>Fusarium dimerum</i> Penzig. var. <i>violaceum</i> Wollenu.	33
12. ๗ <i>Fusarium oxysporum</i> Schiecht f.sp. <i>lycopersici</i> (Sacc) Snyder & Hensen.	34
13. ๗ <i>Fusarium poae</i> (Peak) Wollenweber.	35
14. ๗ <i>Fusarium oxysporum</i> Schlecht.	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15.๖๖ *Trichoderma hamatum* (Bonord) Bain.

37

16.๖๖ *Trichoderma harzianum* Rifai.

38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

โรคเหี่ยวที่เกิดจาก *Fusarium oxysporum f.sp. lycopersici* เป็นโรคที่พบทั่วไปในเขตร้อนตามส่วนต่าง ๆ ของโลก เช่น ยุโรป ออสเตรเลีย อเมริกา และเอเชีย แต่ในเขตนานาก็พบว่าโรคนี้เกิดขึ้นเหมือนกันเพียงแต่เกิดในเฉพาะเรือนกระจกเท่านั้น (ชวาลา, 2531) เชื้อราชนิดนี้ระบาดทำความเสียหายอย่างมากใน ผัก ไม้ดอกไม้ประดับ และพืชไร่หลายชนิด เช่น ถั่วลิสง กาแฟ และมะเขือเทศ เป็นต้น (ไพโรจน์, 2525) โดยเฉพาะมะเขือเทศซึ่งจัดว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ นิยมปลูกกันอย่างแพร่หลายทั้งในและต่างประเทศ เป็นพืชที่ใช้ผลบริโภคทั้งบริโภคสดและส่งโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น น้ำมะเขือเทศ ซอสมะเขือเทศ เป็นเชื้อโรคที่สามารถเข้าทำลายมะเขือเทศได้ทุกระยะของการเจริญเติบโตรวมถึงระยะหลังการเก็บเกี่ยว ทำให้ผลผลิตของมะเขือเทศลดลง

ปัจจุบันได้มีวิธีการป้องกันกำจัดต่าง ๆ มากมาย การใช้สารเคมีเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย แต่การใช้สารเคมีก็มีข้อจำกัดอยู่หลายประการ เช่น เกิดปัญหาสารพิษสะสมและตกค้างในสิ่งแวดล้อมก่อให้เกิดอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ จึงได้นักวิจัยจำนวนมากได้ให้ความสนใจในการควบคุมโรคโดยชีววิธี ซึ่งถึงแม้จะเป็นวิธีที่ให้ผลช้าเมื่อเปรียบเทียบกับการใช้สารเคมี แต่ก็ให้ผลดีในระยะยาวเมื่อนำมาใช้ร่วมกับวิธีการอื่น ๆ โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อสภาพแวดล้อม ดังนั้นการใช้จุลินทรีย์ต่อต้าน (microantagonist) ในการควบคุมเชื้อโรคพืชจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่มีผู้รายงานไว้เป็นจำนวนมาก (เกษม, 2534ง.) เช่น การใช้ *Chaetomium cupreum* ยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ *Fusarium oxysporum f.sp. lycopersici* ซึ่งเป็นสาเหตุของโรคเหี่ยวมะเขือเทศและทำให้อัตราการเกิดโรคลดลง (เกษม, 2535ด) จึงถือได้ว่าการควบคุมโรคพืชโดยชีววิธีเป็นวิธีการที่มีบทบาทต่อระบบการปลูกพืชในอนาคตอันใกล้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและจัดจำแนกรากที่มีอยู่ในดินบริเวณรอบรากมะเขือเทศ
2. เพื่อทดสอบความสามารถและความเหมาะสมของอัตราการใช้ยาเชื้อที่ผลิตจากเชื้อรา *Chaetomium cupreum* ในการควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศที่เกิดจากราก *Fusarium oxysporum* f.sp. *lycopersici*
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างโรคเหี่ยวที่เกิดจากราก *Fusarium* และเชื้อราในดินบริเวณรอบรากต้นมะเขือเทศภายหลังจากการใช้ยาเชื้อที่ผลิตจากเชื้อรา *Ch. cupreum*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจเอกสาร

มะเขือเทศ (Tomato) มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Lycopersicon esculentum* Mill อยู่ในตระกูล Solanaceae ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ โดยทั่วไปของมะเขือเทศคือ มีเมล็ด ลักษณะแบนมีเปลือกหุ้มและมีขนสั้นๆสีน้ำตาล เมล็ดมีความยาวประมาณ 3-5 มิลลิเมตร รากเป็นระบบรากแก้วมีการแตกกิ่งแขนงรากขนอ่อน มีลำต้นแข็งแรงเป็นเหลี่ยม กิ่งก้านสาขาจะแตกยาวออกจากลำต้น ดอกมีขนาดเล็กสีเหลืองสดใส กลีบดอกชั้นใน 5 กลีบ, กลีบเลี้ยง 5 กลีบ แต่ละช่อดอกมีจำนวนดอกประมาณ 4-5 ดอก ผล รูปปร่างและสีไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับพันธุ์ของมะเขือเทศที่มีการปลูกกันในประเทศไทย ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ที่นำมาจากต่างประเทศเกือบทั้งสิ้น ซึ่งมีมากมายหลายพันธุ์ แต่ละพันธุ์ก็มีลักษณะแตกต่างกันออกไปทั้งลักษณะการเจริญเติบโต ขนาดรูปปร่าง สีของผล รวมทั้งความต้องการใช้ประโยชน์ที่ต่างกันด้วย สำหรับพันธุ์มะเขือเทศที่กำลังได้รับความนิยมใช้ปลูกในประเทศไทยมีหลายพันธุ์มีทั้งแบบใช้รับประทานผลสดและเพื่อส่งโรงงานอุตสาหกรรม และส่วนใหญ่จะมีการเก็บเกี่ยวเมื่อมะเขือเทศมีอายุประมาณ 70-90 วัน (เกียรติเกษตร, 2532)

การเพาะปลูกมะเขือเทศโดยทั่วไปมักประสบปัญหาที่สำคัญที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตและมูลค่าทางเศรษฐกิจ คือโรคและแมลงศัตรูมะเขือเทศ โดยเฉพาะการเกิดโรคได้ทำให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตถึง 20% และโรคเหี่ยวของมะเขือเทศก็จัดว่าเป็นโรคที่มีความสำคัญอีกโรคหนึ่งที่เกิดความเสียหายให้มะเขือเทศเป็นอย่างมาก โรคเหี่ยวมะเขือเทศเกิดจากเชื้อ *Fusarium oxysporum* f.sp. *lycopersici* มีชื่อเรียกอื่นอีกคือ sleepy disease และ summer blight หากมะเขือเทศระยะต้นกล้าได้รับเชื้อจะแสดงอาการเส้นใบของใบล่างไม่มีสีเขียว ก้านใบลู่ทำให้ใบห้อยลง ต่อมามะเขือเทศเหี่ยวและตายในที่สุด หากมะเขือเทศได้รับเชื้อในระยะที่แก่โดยเฉพาะในระยะให้ผล จะแสดงอาการ เส้นใบซีดจาง ใบล่างเปลี่ยนเป็นสีเหลือง ซึ่งจะเกิดเพียงข้างเดียวของต้น มีลำต้นแคระแกรน เหี่ยว ใบแห้ง ร่วงและแห้งตายในที่สุด หากทำการถอนทั้งต้นและรากมาดูพบว่า บริเวณโคนต้นและรากจะเน่าและอาจเห็นเส้นใยสีขาว หรือสีชมพูขึ้นอยู่บริเวณที่เป็นสีน้ำตาลดำ ผลมะเขือเทศที่เกิดขึ้นอาจแสดงอาการเน่าและร่วงหล่นไปก่อนแก่ (ชวลา, 2531) สำหรับวิธีการป้องกันกำจัดมีหลายวิธีการได้แก่ โดยการขุดพืชรากที่เป็นโรคร้าง ทำลาย ปลูกพืชรากเวียนสลับกันไป ใช้ปุ๋ยวิทยาศาสตร์ให้น้อยลง และเพิ่มการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เช่น ปุ๋ยคอกและปุ๋ยหมัก สำหรับการใส่สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อราได้แก่ ฟานาเทอราโซล หรือ เทอราโคลอซูเปอร์เอ็กซ์ รดบริเวณโคนต้นมะเขือเทศ (เกียรติเกษตร, 2532)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Soytong และ Witteman (1991) ได้ทำการศึกษาแยกเชื้อราในลินนาซในเขตสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พบเชื้อรา 17 spp. คือ *Aspergillus flavipes* Bain & Sart, *A. flavus* Link, *A. japonicus* Saito, *A. niger* v. Tiegh., *A. terreus* Thom, *A. wentii* Wehmer, *Chaetomium brasiliense* Batista & Pontual, *Ch. cupreum* Ames, *Curvularia lunata* (Wakker) Boedijn, *Drechslera australiensis* (Bugnicourt) Subram & Jain, *Eupenicillium javanicum* Stolk & Scott, *Fusarium oxysporum* Schlecht, *F. tricinctum* (Corda) Sacc., *Mortierella fuispora* v. Tieghem, *Penicillium citrinum* Thom, *Trichoderma hamatum* (Bonord) Bain and *T. koningii* Oudem และสำหรับ *Ch. brasiliense* เป็นรายงานว่าค้นพบครั้งแรกในประเทศไทย ซึ่งจากที่งานนี้ได้มีทั้งเชื้อราก่อโรคและเป็นจุลินทรีย์ต่อต้าน (antagonist)

จุลินทรีย์ต่อต้าน (Microbial antagonists) ที่สามารถควบคุมเชื้อราสาเหตุโรคพืชนั้นในปัจจุบัน มีรายงานค้นคว้าที่ประสบผลสำเร็จมากมายทั้งในห้องปฏิบัติการ เรือนทดลอง และสภาพไร่นา ได้แก่ *Trichoderma* spp. และ *Chaetomium* spp. (เกษม, 2532ก)

Soytong (1991) ได้รายงานการค้นพบ species ของ *Chaetomium* ในประเทศไทยพบว่ามี 15 species คือ *Ch. ampullare* Chivers, *Ch. cochliodes* Palliser, *Ch. aureum* Chivers, *Ch. bostrychodes* Zopf, *Ch. cupreum* Ames, *Ch. deceptivum* Malloch & Benny, *Ch. globosum* Kunze, *Ch. hamadae* (Udasawa) V. Arx, *Ch. homopilatum* Omvik, *Ch. seminudum* Ames, *Ch. vitellinum* Carter, *Ch. longicolleum*, *Ch. lucknowense*, *Ch. malaysiense* V. Arx และ *Ch. megasporum* Sorgel.

นอกจากนี้ยังมีรายงานการใช้ *Ch. cupreum* ควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศที่เกิดจากเชื้อ *Fusarium oxysporum* f.sp. *lycopersici* ได้ผล โดยทำการทดสอบด้วยวิธี Bi-culture ในห้องปฏิบัติการ ซึ่ง *Ch. cupreum* สามารถยับยั้งเชื้อโรคได้สูง มีเปอร์เซ็นต์ของการเจริญเติบโตและขอบเขตการยับยั้ง 61% และ 0.45 ซม. ตามลำดับ เมื่อทำการทดลองในเรือนทดลองโดยใช้ spore suspension ของ *Ch. cupreum* ที่มีศักยภาพในการควบคุมโรคเหี่ยวมะเขือเทศและสามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกับ PCNB ทั้งเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในดินที่อบฆ่าเชื้อและไม่ได้อบฆ่าเชื้อ (Soytong, 1992a) จากการทดสอบประสิทธิภาพของรา *Ch. gracile* ในการยับยั้งราสาเหตุโรคเหี่ยวมะเขือเทศ *F. oxysporum* f.sp. *lycopersici* ทั้งในสภาพห้องปฏิบัติการและสภาพเรือนทดลองโดยการให้ spore suspension และสารสกัดของ *Ch. gracile* พบว่าสามารถควบคุม *F. oxysporum* ได้ และมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกับการใช้สารเคมี Benzimidazole (เกษม, 2534ง) มีการศึกษาการควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศที่เกิดจาก *Pseudomonas sclanacearum* โดยให้ *Ch. cupreum* เป็นจุลินทรีย์ต่อต้าน (antagonist) ปรากฏว่าสามารถควบคุมได้โดยให้สปอร์แขวนลอยและสารสกัดจากรา *Ch. cupreum* ซึ่งมีผลทำให้มะเขือเทศเจริญเติบโตและให้ผลดีกว่าการทดลองเปรียบเทียบ (เกษม, 2534ก)

เกษม(2534ข) ได้ทดสอบการให้ *Ch. cupreum* ควบคุมโรคโคนเน่าของมะเขือเทศพันธุ์ vf-134 ที่เกิดจากเชื้อรา *Sclerotium rolfsii* โดยชีววิธีในสภาพไร่นา พบว่าสามารถลดระดับการเกิดโรคให้น้อยลงได้ ในทำนองเดียวกัน อนิรุท(2534) ได้รายงานว่าการให้สปอร์แขวนลอยและสารสกัดของ *Ch. cupreum* และสปอร์ของ *Ch. cupreum* ที่ตายแล้วสามารถควบคุมการเกิดโรคโคนเน่าให้น้อยลงเมื่อเทียบกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดรา (PCNB) และ control นอกจากนี้ Dhavises และคณะ (1990) ก็ได้รายงานอีกว่าสามารถนำแบคทีเรียพวก Bacilli มาเป็น antagonist ยับยั้งการเจริญของ *F. moniliforme* ซึ่งเป็นสาเหตุโรคโคนเน่าและลำต้นเน่าของอ้อยโดยชีววิธีได้ และเกษม(2534ค) รายงานว่าสามารถใช้รา *Ch. globosum* ควบคุมโรคใบจุดของข้าวโพดหวานที่เกิดจากเชื้อรา *Curvularia lunata* ซึ่งกลไกในการควบคุมโดยชีววิธีของ *Chaetomium* เกิดจากขบวนการสร้างสารปฏิชีวนะ (antibiosis) และการแข่งขันซึ่งกันและกัน (Competition) ระหว่างจุลินทรีย์ต่อต้านและเชื้อโรค เกษม(2532ข) ยังได้ทำการศึกษาคุณสมบัติของรา *Ch. cupreum* ในการควบคุมราสาเหตุโรคข้าว ที่พบว่าสามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของรา *Pyricularia oryzae*, *Curvularia lunata*, *Drechslera Oryzae*, *Fusarium moniliforme*, *Rhizoctonia oryzae* และ *R. solani* ได้ดี และ *Ch. cupreum* ยังสามารถยับยั้ง *P. oryzae* ราสาเหตุโรคไหม้ข้าวได้ดีในระยะกล้า นอกจากนี้ยังสามารถใช้ *Ch. cochliodes* และ *Ch. cuniculorum* (เกษม 2533ข), *Ch. trilaterale* และ *Ch. globosum* ควบคุม *P. oryzae* ได้อีกด้วย ซึ่งเมื่อทำการคลุกเมล็ดข้าวสายพันธุ์ IR 442-2-58 ด้วยสปอร์แขวนลอยหรือสารสกัดจากรา antagonist ดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อนำเมล็ดข้าวไปปลูกจะมีผลให้การเจริญเติบโตของต้นกล้าข้าวดีขึ้น การเจริญของระบบรากและน้ำหนักสดของต้นกล้าก็จะดีเมื่อเทียบกับ control และมีผลเท่าเทียมกับการคลุกเมล็ดด้วย Captan สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่า *Chaetomium* อาจสร้างสารปฏิชีวนะขึ้นมาควบคุมการเจริญของเชื้อโรคได้เป็นอย่างดี ซึ่งปกติเชื้อก่อโรคนี้อาจทำให้เมล็ดข้าวที่ได้รับเชื้อตายและไม่งอก (Soytong, 1992b)

Heye และ Andrews รายงานว่าการใช้ *Ch.globosum* และ *Athelia bombacina* สามารถลดการสร้างสปอร์ของ *Venturia inaequalis* ที่เป็นสาเหตุของโรคสแคปของแอปเปิ้ลและ Kommedanl และ Mew (1975) รายงานว่าการใช้ *Ch.globosum* คลุกเมล็ดข้าวโพดนั้น สามารถป้องกันโรคโคนเน่าที่เกิดจากเชื้อ *Fusarium roseum* ได้ ซึ่งมีผลทำให้ได้ผลผลิตข้าวโพดสูงขึ้นเมื่อเทียบกับที่ไม่ได้คลุกเมล็ด

จากรายงานของนักวิจัยจำนวนมากที่ได้กล่าวถึงการควบคุมโรคพืชโดยชีววิธีตั้งข้างต้นจะเห็นว่าบทบาทของ antagonist สายพันธุ์ (isolates) ต่างๆ มีบทบาทต่อการควบคุมโรคพืช ได้มีนักวิจัยพยายามค้นคว้าหารูปแบบหรือแนวทางในการนำจุลินทรีย์ต่อต้านไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบที่สะดวกทั้งต่อการใช้และการขนส่งรวมทั้งการเก็บรักษาซึ่งเกษม (2535ก) ได้ทำการผลิตยาเชื้อป้องกันกำจัดเชื้อราในรูปเม็ดทรงกลมชั้นเป็นครั้งแรกมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 3 มม. โดยผลิตจากจุลินทรีย์ต่อต้าน *Ch.cupreum* และมีการทดสอบความมีชีวิตอยู่รอดเป็นระยะๆ ซึ่งปรากฏว่า ระยะเวลาในการเก็บยาเชื้อจะมีผลต่อเปอร์เซ็นต์ความมีชีวิตอยู่รอดของยาเชื้อโดยจะมีผลทำให้ความมีชีวิตอยู่รอดลดลง แต่ก็ไม่มากนัก นอกจากนี้เกษม (2535ข) ได้ทำการนำยาเชื้อที่ผลิตจาก *Ch.cupreum* กลับไปทดสอบใช้ควบคุมโรคเหี่ยวมะเขือเทศพันธุ์สีดา ที่เกิดจากเชื้อรา *F.oxysporum* f.sp. *lycopersici* ในสภาพไร่ โดยใช้ยาเชื้อโรยรอบโคนต้นมะเขือเทศในแปลงปลูกซึ่งใช้ปุ๋ยหมัก ปรากฏว่ามะเขือเทศเกิดโรคต่ำเพียง 7% ในขณะที่แปลงมะเขือเทศที่ไม่ใช้ยาเชื้อและปุ๋ยหมักเกิดโรคถึง 28% และผลผลิตที่ได้ก็สูงกว่าแปลงที่ไม่ใช้ยาเชื้อ ซึ่งนับว่าการใช้ยาเชื้อป้องกันกำจัดรา (Mycofungicide) ชนิดเม็ดที่ผลิตจาก *Ch.cupreum* มีความสะดวกและง่ายต่อการเก็บรักษา รวมทั้งการนำไปใช้ และยังมียังมีชีวิตอยู่รอดได้ในกาเก็บรักษาที่ 12 สัปดาห์ถึง 74-80% สำหรับสภาพไร่ปรากฏว่าแปลงมะเขือเทศซึ่งใช้ยาเชื้อที่ผลิตจาก *Ch.cupreum* สามารถควบคุมการเกิดโรคเหี่ยวของมะเขือเทศที่เกิดจากเชื้อ *F.oxysporum* f.sp. *lycopersici* ได้และยังช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตของต้นมะเขือเทศได้ดีอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์และวิธีการ

ทำการทดลองที่ห้องปฏิบัติการราวิทยา ภาควิชาเทคโนโลยีการจัดการศัตรูพืช คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ ช่วงเวลาที่ทำการทดลองระหว่างเดือน มิถุนายน 2536 ถึงเดือน ตุลาคม 2536 ได้แบ่งการศึกษาเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การผลิตเชื้อชนิดเมล็ดและการทดสอบความมีชีวิตรอดของเชื้อ (Survival Test)

ทำการผลิตเชื้อป้องกันกำจัดราชนิดเมล็ด ตามวิธีการของ เกษม(2535) และนำเชื้อชนิดเมล็ดมาวางไว้บนจานอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA จำนวน 10 เม็ดต่อจาน โดยระยะห่างให้เหมาะสม ทำทั้งสิ้น 4 ซ้ำ บันทึกผลหาเปอร์เซ็นต์ความมีชีวิตรอดของเชื้อโดยสังเกตจากการเจริญของเส้นใยหรือโคโลนี จากเชื้อชนิดเมล็ดดังกล่าว และทำการทดสอบทุก ๆ 4 สัปดาห์

การทดสอบความสามารถในการยับยั้งเชื้อราสาเหตุโรคพืชของเชื้อ

ทำการทดสอบโดยวิธี bi-culture test ตามวิธีการของเกษม (2532) โดยนำเมล็ดเชื้อและชิ้นส่วนของรา *Fusarium oxysporum* f.sp. *lycopersici* ซึ่งใช้ cork borer ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.7 ซม. เจาะบริเวณขอบโคโลนี เมื่อทำการเลี้ยงบ่มไว้ 7 วัน มาวางลงบนจานอาหาร PDA โดยวางเมล็ดเชื้อ 1 เม็ดและชิ้นส่วนของ *Fusarium oxysporum* f.sp. *lycopersici* ไว้ในด้านตรงข้ามกันวันระยะห่างให้เหมาะสม ส่วน control นั้น จะเลี้ยงเชื้อและเชื้อราสาเหตุโรคแยกกัน ทำจำนวน 4 ซ้ำ บ่มไว้ที่อุณหภูมิห้อง(25 C) เป็นเวลา 7-10 วัน สังเกตการเจริญของโคโลนีของเชื้อและเชื้อรา *F.oxysporum* ลักษณะการต่อต้านหรือยับยั้งเชื้อราสาเหตุโรคของเชื้อ และบันทึกภาพเปรียบเทียบกับ control

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความสามารถในการเกิดโรค(Pathogeneticity Test)

ทำการแยกเชื้อราสาเหตุ(*Fusarium oxysporum* f.sp.

lycopersici) ที่ทำให้เกิดโรคเหี่ยวมะเขือเทศ โดยนำชิ้นส่วนของผลมะเขือเทศที่เป็นโรคที่มีเส้นใยของเชื้อราเจริญอยู่ไปเลี้ยงบนจานอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA บ่มไว้ที่อุณหภูมิห้อง (25 C) เมื่อเชื้อราเจริญขึ้นนำไปแยกต่อจนได้เชื้อบริสุทธิ์ แล้วนำไปทดสอบความสามารถในการเกิดโรคโดยเฉพาะกลั่มมะเขือเทศพันธุ์สีดาในกะบะเมื่อมะเขือเทศมีอายุได้ประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2 สัปดาห์ ทำการย้ายต้นกล้าลงกระถางดินเผาขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 นิ้ว กระถางละ 1 ต้นแล้ว นำสปอร์แขวนลอย (spore suspension) ของเชื้อรา *F.oxysporum* f.sp.*lycopersici* เทราดรอบบริเวณโคนต้นมะเขือเทศ จำนวน 4 กระถางใน ปริมาณที่เท่ากันและอีก 4 กระถางใช้น้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้วเทราดเพื่อเปรียบเทียบ (control) แล้วทำการคลุมด้วยถุงพลาสติกทั้ง 8 กระถาง เพื่อควบคุมอุณหภูมิและความชื้น เปิดปากถุงพลาสติกรดน้ำเป็นระยะ ๆ สังเกตอาการโรคของต้นมะเขือเทศ ทำการบันทึก ภาพและแยกหาราสาเหตุโรคพืช จากรากมะเขือเทศที่แสดงอาการโรค เพื่อยืนยันความ สามารถในการก่อโรคของเชื้อ *F.oxysporum* f.sp.*lycopersici* สำหรับการ เตรียมสปอร์แขวนลอยของ *F.oxysporum* f.sp. *lycopersici* เตรียม โดยนำรามาเลี้ยงในจานอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA จนราเจริญเต็มจานอาหาร ซึ่งมีอายุประ มານ 7 วัน จากนั้นทำการหุดเส้นใยและสปอร์ที่เจริญบนจานอาหารลงผสมกับน้ำกลั่นที่ฆ่าเชื้อ แล้ว กวนให้ผสมกันดีเพื่อจะได้สปอร์แขวนลอย และทำการนับสปอร์ด้วยเครื่องนับสปอร์ (Haemocytometer)

ขั้นตอนที่ 3 การทดสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้และอัตราการให้ยาเชื้อ เพาะกล้ามะเขือเทศพันธุ์สีดาในดินผสม (ดินร่วน: ทรายหยาบ: ปุ๋ยหมัก: ขี้เถ้าแกลบ ในอัตรา 1:1:2:1) ความเป็นกรดเป็นด่าง 6.5 โดยเพาะในกะบะพลาสติก เมื่อกะเขือเทศมีใบจริง 2-3 ใบ (อายุประมาณ 15-20 วัน) จึงย้ายลงกระถางปลูกดินเผาที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 นิ้วจำนวน 1 ต้นต่อกระถาง ทำการทดลองแบบ 2 Factors Factorial Experiment in Randomized Complete Block Design (RCBD) จำนวน 4 ท้า โดย factor a คือการให้ยาเชื้อก่อนทำการปลูกมะเขือเทศ 2 สัปดาห์ (a_1) ให้ยาเชื้อขณะ ปลูกมะเขือเทศ (a_2) และให้ยาเชื้อภายหลังการปลูกมะเขือเทศ 2 สัปดาห์ (a_3) และ factor b คือ อัตราการให้ยาเชื้อ มี 4 วิธีการ คือ ใช้น้ำกลั่นฆ่าเชื้อเป็น control (b_1) ให้ยาเชื้อ อัตรา 0.5 กรัมต่อกระถาง (b_2) ให้ยาเชื้ออัตรา 1.0 กรัมต่อกระถาง (b_3) และใช้ สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา PCNB (b_4)

ในการเตรียมเชื้อก่อโรค (Inoculum) เลี้ยงเชื้อรา *F.oxysporum* f.sp. *lycopersici* ในเมล็ดข้าวฟ่างที่บรรจุใส่ลงในถุงพลาสติกทนความร้อนอุณหภูมิ 200 กรัม จำนวน 12 ถุง โดยหนึ่งให้สุกและผ่านการฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 C และความดัน 15 ปอนด์ต่อตารางนิ้ว เวลา 30 นาที โดยต้มไว้จนเจริญเต็มถุงเป็นเวลา 7 วัน จึงนำไปผสมกับดินที่ไม่อบฆ่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื้อในอัตรา ดิน 200 กรัมต่อเชื้อโรค 20 กรัม จากนั้นทำการทดลองในวิธีการต่างๆที่กล่าวมา สำหรับการใช้อาเชื้อก่อนปลูग्มะเชื้อเทศ บ่มไว้ 2 สัปดาห์ จึงทำการปลูग्มะเชื้อเทศ อาสุ 2 สัปดาห์ สำหรับการใช้อาเชื้อขณะปลูग्มะเชื้อเทศ โรยอาเชื้อลงบริเวณรอบโคนต้น สำหรับการใช้อาเชื้อภายหลังปลูग्มะเชื้อเทศ 2 สัปดาห์ ทำการปลูग्มะเชื้อเทศลงกระถางปลูग् บ่มไว้ 2 สัปดาห์ จึงทำการโรยอาเชื้อรอบโคนต้นมะเชื้อเทศตามอัตราที่ใช้ในการทดลอง

ทั้งนี้ทำการวัดความเป็นกรดเป็นด่างของดินปลูग् (โดยใช้อัตราส่วนดินต่อน้ำ 1:1) อุณหภูมิอากาศ อุณหภูมิดิน ความชื้นสัมพัทธ์และความเข้มแสงบริเวณเรือนทดลองก่อนทำการทดลอง และทำการวัดทุกระยะ 2 สัปดาห์ จนเสร็จสิ้นการทดลอง ทำการรดน้ำและบำรุงรักษาต้นมะเชื้อเทศจนถึงระยะต้นมะเชื้อเทศที่เป็นตัวเปรียบเทียบ (control) แสดงอาการเกิดโรคเหี่ยว *Fusarium* สังเกตการเกิดโรคการเจริญเติบโตของต้นมะเชื้อเทศทุกการทดลอง วัดความสูงของต้น น้ำหนักสดของต้น และวัดเปอร์เซ็นต์การเกิดโรค โดยให้คะแนนตามระดับต่างๆดังนี้

ระดับที่ 1 หมายถึงไม่พบการเกิดโรค(0%)

ระดับที่ 2 หมายถึงพบอาการของโรคเพียงเล็กน้อย(1-25%)

ระดับที่ 3 หมายถึงพบอาการของโรคปานกลาง (26-50%)

ระดับที่ 4 หมายถึงพบอาการของโรคค่อนข้างรุนแรง(51-75%)

ระดับที่ 5 หมายถึงพบอาการของโรครุนแรง(76-100%)

ทำการวิเคราะห์หาดัชนีการเข้าทำลาย (infection index) โดยคำนวณจาก

จำนวนต้นในระดับที่เกิดโรค x ระดับที่เกิดโรค

Infection index = $\frac{\text{จำนวนต้นในระดับที่เกิดโรค} \times \text{ระดับที่เกิดโรค}}{\text{ระดับที่เกิดโรคสูงสุด} \times \text{จำนวนต้นทั้งหมด}}$ x 100

ระดับที่เกิดโรคสูงสุด x จำนวนต้นทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 4 การสำรวจและแยกเชื้อราในดินบริเวณรอบรากมะเชื้อเทศ

เมื่อต้นมะเชื้อเทศ (control) แสดงอาการเกิดโรคทำการเก็บตัวอย่างดิน บริเวณรอบรากมะเชื้อเทศที่ระดับความลึกไม่เกิน 6 นิ้ว จากแต่ละวิธีการ (treatment) ในแต่ละการทดลอง โดยเก็บแยกกัน นำมาแยกหาโดยวิธี Soil plate technique และใช้อาหาร glucose-ammonium nitrate agar (GANA) โดยนำตัวอย่างดินจากแต่ละวิธีการทดลองมาหึ่งลมให้แห้ง บดให้ละเอียด แล้วนำมาใส่จานเลี้ยงเชื้อประมาณ 0.005-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

0.015 กรัม โดยทำแยกแต่ละตัวอย่างและทำ 2 ซ้ำ เทอาหาร GANA ลงให้คลุมดินแล้ว หมุนจานเลี้ยงเชื้อเพื่อให้ตัวอย่างดินกระจายทั่วไปในอาหาร เมื่ออาหารแข็งตัวนำไปบ่มในที่มืด ที่อุณหภูมิห้อง (25 C) ทำการตรวจสอบราที่เจริญขึ้นทุกกระยะ 24 ชั่วโมง เป็นเวลา 3 วัน แล้วทำการแยกราให้บริสุทธิ์ (Pure culture) ในจานเลี้ยงเชื้อ PDA และหลอดอาหาร (slant) PDA ตามลำดับ จำแนกอนุกรมวิธานของราที่แยกได้ ทำการ description และถ่ายภาพภายใต้กล้องจุลทรรศน์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการทดลอง

การผลิตซาเชื้อชนิดเม็ดและการทดสอบความมีชีวิตของซาเชื้อ

จากการผลิตซาเชื้อชนิดเม็ดจากรา *Chaetomium cupreum* ตามวิธีการของ เกษม (2535ด) ปรากฏว่าสามารถผลิตได้ซาเชื้อในรูปเม็ดมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 มิลลิเมตร (ภาพที่ 1) โดยในส่วนผสม ของสปอร์แชนลอส (8.4×10^6 สปอร์/มล.) 1000 มิลลิลิตร ได้ซาเชื้อชนิดเม็ด มีน้ำหนักแห้ง 100 กรัม ซึ่งใน 1 กรัม มีประมาณ 342 เม็ด และเมื่อนำซาเชื้อชนิดเม็ดไปทดสอบความมีชีวิตอยู่รอด ทุก 4 สัปดาห์ โดยวางบนผิวหน้าอาหาร PDA พบว่าสามารถมีชีวิตอยู่รอดได้ 100% ในระยะเวลา 30 สัปดาห์ พบว่ารา *Ch. cupreum* สามารถเจริญงอกเส้นใยและปลดปล่อยสปอร์สีแดงลงในอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA ได้ตามปกติ (ภาพที่ 2)

จากการนำซาเชื้อมาทดสอบความสามารถในการยับยั้งการเจริญของเชื้อราสาเหตุโรคเหี่ยวมะเขือเทศ *Fusarium oxysporum* f. sp. *lycopersici* โดยวิธี Bi-culture test บนจานอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA เป็นเวลา 8 วัน พบว่า ซาเชื้อชนิดเม็ดที่ผลิตจากรา *Ch. cupreum* มีการเจริญของเส้นใยและสปอร์ครอบคลุมโคโลนีของเชื้อรา *Fusarium oxysporum* f. sp. *lycopersici* อย่างชัดเจน (ภาพที่ 3) และลักษณะโคโลนีของเชื้อสาเหตุโรคเจริญบนรบบนผิวหน้าอาหาร และโคโลนีของ *Ch. cupreum* เจริญทับหรือล้ำขึ้นไปบนโคโลนีของเชื้อรา *Fusarium oxysporum* f. sp. *lycopersici*

การทดสอบความสามารถในการเกิดโรค

แยกเชื้อราสาเหตุทำให้เกิดโรคเหี่ยวของมะเขือเทศ *Fusarium oxysporum* f. sp. *lycopersici* จากผลของมะเขือเทศที่เป็นโรคจนได้เชื้อบริสุทธิ์ และเมื่อนำเชื้อราสาเหตุทำให้เกิดโรคเหี่ยวของมะเขือเทศดังกล่าวโดยใช้สปอร์แชนลอส (4.72×10^6 สปอร์/มล.) จำนวน 50 มล./ต้น ไปปลูกเชื้อลงบนกล้ามะเขือเทศอายุ 20 วัน พบว่าต้นมะเขือเทศที่ปลูกในกระถางที่มีเชื้อสาเหตุโรคนี้อยู่ เริ่มแสดงอาการเหี่ยวโดยใบล่างจะเริ่มเหลือง และร่วง ช่วงแรกจะแสดงอาการเหี่ยวเฉพาะตอนกลางวัน ต่อมาก็แสดงอาการเหี่ยวทั้งต้นและตายในที่สุดภายในเวลา 3 สัปดาห์ (ภาพที่ 4) และเมื่อทำการแยกเชื้อราจากรากมะเขือเทศที่แสดงอาการของโรคใหม่มีสีน้ำตาล พบว่า เป็นเชื้อราสาเหตุโรคเหี่ยวมะเขือเทศคือ *Fusarium oxysporum* f. sp. *lycopersici*

การทดสอบความเหมาะสมในการนำไปใช้และอัตราการใช้ยาเชื้อ

จากการทดลองใช้ยาเชื้อที่ผลิตจากเชื้อรา *Ch. cupreum* ความคุ้มครองเหี่ยวของมะเขือเทศที่เกิดจากเชื้อรา *Fusarium oxysporum* f.sp.*lycopersici* ในสภาพดินที่ไม่อบฆ่าเชื้อ โดยมีช่วงเวลาการใช้ยาเชื้อชนิดเม็ดคือ ใช้ยาเชื้อก่อนปลูกมะเขือเทศ 2 สัปดาห์ โดยมีการปลูกเชื้อรา *Fusarium oxysporum* f.sp.*lycopersici* และกำหนดอัตราการใช้ยาเชื้อดังนี้ 0.5 กรัม/ต้น , 1 กรัม/ต้น และการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา PCNB (3 มล/ลิตร) พบว่า ช่วงเวลาการใช้ยาเชื้อชนิดเม็ดทั้ง 3 ช่วง ในทุกอัตราการใช้สามารถลดการเกิดโรคได้อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ได้เท่าเทียมกับการใช้สารเคมี PCNB และเมื่อเปรียบเทียบกับการไม่ใช้ยาเชื้อ(control) ดังแสดงในตารางที่ 1 จะเห็นว่า เมื่อใช้ยาเชื้อก่อนปลูก ขณะปลูก และหลังปลูกในอัตรา 0.5 กรัม/ต้น มีเปอร์เซ็นต์ดัชนีการทำลายของโรคเป็น 35, 35, 20 ตามลำดับ และ 1.0 กรัม และการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา PCNB มีเปอร์เซ็นต์ดัชนีการทำลายของโรคเท่ากันคือ 25, 30 และ 30 ตามลำดับ เมื่อทำการวัดระดับการเกิดโรคของต้นมะเขือเทศ เมื่อใช้ยาเชื้อก่อนปลูก ขณะปลูก และหลังปลูก พบว่าการใช้ยาเชื้อ 0.5 กรัม/ต้น กับ 1.0 กรัม/ต้น ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ เท่าเทียมกับการใช้สารเคมี PCNB ในขณะที่ไม่ใช้ยาเชื้อมีอัตราการเกิดโรคค่อนข้างรุนแรงดังแสดงในตารางที่ 2 สำหรับการทดลองที่ใช้ยาเชื้อก่อนปลูก ขณะปลูก และหลังปลูก ปรากฏว่า เมื่อไม่ใช้ยาเชื้อมะเขือเทศมีความสูงเฉลี่ย 15.77, 13.83 และ 14.25 เซนติเมตรตามลำดับ และเมื่อใช้ยาเชื้อในอัตรา 0.5 กรัม มีความสูง 16.35, 15.35 และ 15.22 เซนติเมตรตามลำดับ ส่วนการใช้ยาเชื้อ 1 กรัม ต้นมะเขือเทศสูงเฉลี่ย 19.82, 17.73, 17.38 เซนติเมตร ตามลำดับ และการใช้สารเคมี PCNB มะเขือเทศมีความสูงเฉลี่ย 19.32, 18.53, 18.60 เซนติเมตรตามลำดับ นอกจากนี้พบว่า เมื่อไม่ใช้ยาเชื้อมะเขือเทศมีความยาวรากเฉลี่ย 5.00, 5.00 และ 5.10 เซนติเมตร ตามลำดับ และเมื่อใช้ยาเชื้อ 0.5 กรัม มีความยาว 5.7, 5.4, 4.5 เซนติเมตร ตามลำดับ สำหรับการใช้ยาเชื้อ 1 กรัม มะเขือเทศมีความยาวรากเฉลี่ย 7.15, 7.38 และ 8.03 เซนติเมตร ตามลำดับ และการใช้สารเคมี PCNB มีความยาวเฉลี่ย 7.02, 7.78 และ 6.20 เซนติเมตร ตามลำดับ เมื่อนำต้นมะเขือเทศไปชั่งน้ำหนักพบว่า เมื่อไม่ใช้ยาเชื้อต้นมะเขือเทศมีน้ำหนักเฉลี่ย 3.14, 2.27 และ 1.75 กรัม ตามลำดับ และเมื่อใช้ยาเชื้ออัตรา 0.5 กรัม มีน้ำหนักสดเฉลี่ย 3.15, 3.29 และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.29 กรัม ตามลำดับ ส่วนการใช้ยาเชื้อ 1 กรัม มีน้ำหนักสด 6.06, 4.65 , 3.82 กรัม ตามลำดับ และเมื่อใช้สารเคมี PCNB ต้นมะเขือเทศมีน้ำหนักสดเฉลี่ย 3.39, 4.49 และ 3.83 กรัม ตามลำดับ ในการทดลองให้ยาเชื้อก่อนปลูก ขณะปลูก และหลังปลูกนี้ยังปรากฏว่า เมื่อไม่ใช้ยาเชื้อมะเขือเทศมีน้ำหนักสดของรากเฉลี่ย 0.29, 0.24 และ 0.24 กรัม ตามลำดับ และเมื่อใช้ยาเชื้ออัตรา 0.5 กรัม มีน้ำหนักสดของราก 0.29, 0.30, 0.30 กรัม ตามลำดับ สำหรับการให้ยาเชื้อ 1 กรัม มีน้ำหนักสด 0.42, 0.49 และ 0.34 กรัม ตามลำดับ และการใช้สารเคมี PCNB มะเขือเทศมีน้ำหนักสดของรากเฉลี่ย 0.41, 0.47 และ 0.40 กรัม ตามลำดับ (ภาพที่ 5, 6, 7)

สำหรับการทดลองดังกล่าวข้างต้นนั้นอยู่ในสภาพอุณหภูมิของอากาศเฉลี่ย 29 C ความชื้นสัมพัทธ์ 62 เปอร์เซ็นต์ และในสภาพดินปลูกมะเขือเทศ มี pH เฉลี่ย 6.8 และอุณหภูมิของดินเฉลี่ย 32 C

การสำรวจและการแยกเชื้อราในดินบริเวณรอบรากมะเขือเทศ

จากการแยกเชื้อราบริเวณรอบรากมะเขือเทศ ภายหลังจากการใช้ยาเชื้อก่อนปลูก ขณะปลูก และหลังปลูกโดยวิธี soil plate technique พบเชื้อราทั้งหมด 9 species จากราก 15 isolates คือ *Aspergillus terreus* Thom(isolate 0101), *Chaetomium cupreum* Ames(isolate 0102, 0203, 0304), *Curvularia eragrostidis* (P.Henn)J.A.Meyer(isolate 0201), *Fusarium dimerum* Penzig.Var. *violaceum* Wollenw(isolate 0303), *F.oxysporum*Schlecht.f.sp. *lycopersici*(Sacc)Synder&Hansen(isolate 0105, 0204, 0305), *F. poae* (peck)Wollenweber(isolate 0104, 0301), *F.oxysporum* Schlecht. (isolate 0204), *Trichoderma hamatum*(Bonord)Brain.(isolate 0103) และ *T.harzianum* Rifai.(isolate 0205, 0302)

และจากตารางที่ 3 พบว่าการใช้ยาเชื้อที่ผลิตจากเชื้อรา *Ch.cupreum* ก่อนปลูก ในการควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศแล้วเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ปรากฏว่าพบเชื้อรา *Aspergillus terreus* Thom, *Chaetomium cupreum* Ames, *Curvularia eragrostidis* (P.Henn)J.A.Meyer, *Fusariumoxysporum*Schlechtf.sp. *lycopersici* (Sacc)Synder&Hansen., *F. poae* (peak) Wolenweber และ *Trichoderma hamatum* (Bonard)Bain สำหรับการให้ยาเชื้อขณะปลูกในการควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศแล้วเป็นเวลา 3 สัปดาห์ พบเชื้อรา *Ch.cupreum* Ames.,
Curvularia eragrostidis (P.Henn) J.A.Meyer, *F.oxysporum* Schlecht.
f.sp.lycopersici (Sacc) Synder&Hansen, *F.oxysporum* Schlecht. และ
T.harzianum Rifai และในการใช้ยาเชื้อแล้วหลังปลูกเพื่อควบคุมโรคเหี่ยวมะเขือ
 เทศแล้วเป็นเวลา 3 สัปดาห์ พบเชื้อรา *Ch.cupreum* Ames, *F.dimenrum*
Penzig.var.violaceum Wollenw., *F.oxysporum* Schlecht. *f.sp.*
lycopersici (Sacc) Synder&Hansen, *F.poa* (Peak) Wollenweber และ
T.harzianum Rifai

Aspergillus terreus Thom.

ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA สีน้ำตาลอ่อนปนส้ม เจริญเต็ม plate ใช้เวลา 8-
 10 วัน มีอัตราการเจริญ 1.12 ซม./วัน conidial head สวายเป็นแบบ columnar อด
 กันแน่นสีน้ำตาลเหลืองปนส้ม เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 17 ไมครอน โดยเฉลี่ย vesicle
 รูปครึ่งวงกลมคล้ายโดม (dome-like) มี sterigma 2 ชั้น conidia กลม ผิวเรียบ
 เส้นผ่าศูนย์กลางเฉลี่ย ประมาณ 2 ไมครอน มี foot cell, conidiophore โค้งอาจจะ
 มากหรือน้อย ผิวเรียบไม่มีสี (ภาพที่ 8)

Division Amastigomycota

Sub-division Deuteromycotina

Form-Class Deuteromycetes

Form-Order Moniliales

Form-Family Moniliaceae

Form-Genus *Aspergillus*

Form-Species *terreus*

Chaetomium cupreum Ames

ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA มีเส้นใยสีขาว เมื่อสร้าง perithecia จะมีสี
 แดงขึ้น เนื่องจากมีการสร้างและปลดปล่อยสปอร์สีแดงในอาหารเลี้ยงเชื้อ มีอัตราการเจริญ
 0.5 ซม./วัน perithecia มีลักษณะรูปไข่เกือบกลมขนาด 100-200x80-100 ไมครอน
 terminal hairs มีลักษณะตรงถึงเป็นคลื่นทอดไปตามแนวเดียวกัน ส่วนปลาสม้วนเป็น
 เกลียว 2-3 เกลียว (coil) มี septate ชรุขระเล็กน้อย มีสีน้ำตาลเหลือง ขนาดกว้าง
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10-18x4-5 ไมครอน chlamydospore เป็นแบบ intercalary (เกิดในเส้นใย) มีลักษณะรูปไข่ ผนังเรียบ มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 8-12 ไมครอน microconidia มีสีฟ้า ไข่ มี septate โค้งตรงส่วนปลายเซลล์เล็กน้อย มีขนาด 15-28x4-45 ไมครอน macroconidia มีเซลล์กว้าง มี septate 1-3 septate สีฟ้า ขนาดโดยเฉลี่ย 20-25x3-3.5 ไมครอน(ภาพที่ 11)

Division Eumycota

Sub-division Deuteromycotina

Form-Class Hyphomycetes

Form-Order Moniliales (Hyphales)

Form-Family Tuberculariaceae

Form-Genus *Fusarium*

Form-Specie *dimerum*

Var. *violaceum*

Fusarium oxysporum Schlecht. f. sp. *lycopersici* (Sacc) Synder & Hansen

ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA มี mycelium ที่ละเอียดรูปสีขาว/อมชมพู เจริญเต็ม plate ใช้เวลา 7-9 วัน microconidia เกิดบน phialide เดี่ยว ๆ จากเส้นใย หรือ phialophore microconidia โดยทั่วไปมีรูปยาวรี / รูปไข่ มีลักษณะตรงหรือ โค้ง ขนาด 5-12x2.2-3.5 ไมครอน macroconidia เกิดบน conidiophore หรือ บนผิวหน้าของ sporodochia macroconidia มี 3-5 septate ส่วนปลายมี hooked apex และ pedicellate base มีขนาด 3.5-4 ไมครอน Chlamydospore มีผิวเรียบหรือ ขรุขระเล็กน้อย(ภาพที่ 12)

Division Eumycota

Sub-division Deuteromycotina

Form-Class Hyphomycetes

Form-Order Moniliales (Hyphales)

Form-Family Tuberculariaceae

Form-Genus *Fusarium*

Form-Specie *oxysporum*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

specie lycopersici

***Fusarium poae* (Peak)Wollenweber**

ลักษณะโคโคไลบนอาหาร PDA มีสีแดงอมชมพู ปลายเส้นใยเป็นปุยสีขาว มีอัตราการเจริญประมาณ 0.42 ซม./วัน phialide ขนาด 9-15x3-6 ไมครอน รูปร่างแบบ doliiform(ตรงกลางโป่งพอง) microconidia มีจำนวนมากอยู่แบบกระจายเดี่ยว ๆ มีรูปร่างแบบ ampulliform เกือบกลมสีแดงอมชมพู มีขนาด 8-12x7-10 ไมครอน ถึง 7-10 ไมครอน(เส้นผ่าศูนย์กลาง) macroconidia มีลักษณะโค้งและกว้างเล็กน้อยตรงส่วนที่ septate ตรงกลางขึ้นไป เมื่อเจริญเต็มที่มีขนาด 3 septate มีขนาด 20-40x3-4.5 ไมครอน (ภาพที่ 13)

Division Eumycota

Sub-division Deuteromycotina

Form-Class Hyphomycetes

Form-Order Moniliales(Hyphales)

Form-Family Tuberculariaceae

Form-Genus *Fusarium*

Form-Specie *poae*

***Fusarium oxysporum* Schlecht.**

ลักษณะโคโคไลบนอาหาร PDA มีสีขาวถึงขาวอมเหลือง/น้ำตาลอ่อน เส้นใยละเอียด มีอัตราเจริญประมาณ 0.37 ซม./วัน บนผิวโคโคไลมีการผลิต sporodochia ขึ้น มี gel/เมือกหุ้ม microconidia ขนาด 11-15x1-2 ไมครอน รูปร่างมีลักษณะคือรูปไข่, ฮาวี มี 1-2 cell สีใส macroconidia มีขนาด 25.4x3 ไมครอน โคสทั่วไปมี 1-3 septum แต่ส่วนมากมี 1 septum ที่ปลายเซลล์มีลักษณะโค้ง. เร็วแหลมทั้ง 2 ข้าง มีสีใส

Division Eumycota

Sub-division Deuteromycotina

Form-Class Hyphomycetes

Form-Order Moniliales(Hyphales)

Form-Family Tuberculariaceae

Form-Genus *Fusarium*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Form-Specie *oxysporum**Trichoderma hamatum* (Bonard) Bain

ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA มีสีเขียวอมเทา เมื่อมีการสร้างและปลดปล่อยสารสีเหลืองลงอาหาร PDA จนเต็ม plate ใช้เวลาเจริญเต็ม plate ประมาณ 6-7 วัน มีอัตราการเจริญประมาณ 0.7 ซม./วัน phialophore มีการแตกกิ่งออกเป็น 3 แขนง รูปปิรามิด ส่วนปลายของ phialophore มีลักษณะโค้ง conidia หรือ phialospores มีลักษณะยาวรี สีเขียว ผนังเรียบ มีขนาดประมาณ 3.8-6.0x2.2-2.8 ไมครอน(ภาพที่ 15)

Division Eumycota

Sub-division Deuteromycotina

Form-Class Hyphomycetes

Form-Order Moniliales (Hyphales)

Form-Family Moniliaceae

Form-Genus *Trichoderma*Form-Specie *hamatum**Trichoderma harzianum* Rifai.

ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA มีสีขาวเมื่อยังอ่อน ต่อมาเป็นสีเขียวแก่ มีอัตราการเจริญประมาณ 0.9 ซม./วัน conidiophore มีการแตกกิ่งก้านสม่ำเสมอรูปปิรามิด ประมาณ 3 กิ่งหรือมากกว่า conidia มีรูปร่างเกือบกลม ผิวเรียบ ขนาดประมาณ 2.8-3.2x2.5-2.8 ไมครอน โคโลนีของเชื้อไม่มีการสร้างสารสีใด ๆ ออกมา(ภาพที่ 18)

Division Eumycota

Sub-division Deuteromycotina

Form-Class Hyphomycetes

Form-Order Moniliales (Hyphales)

Form-Family Moniliaceae

Form-Genus *Trichoderma*Form-Specie *harzianum*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย growth parameters ของมะเขือเทศ จากการทดลองใช้ยาเชื้อ
ที่ผลิตจาก *Ch. cupreum* ความคุ้มครองเหี่ยวของมะเขือเทศที่เกิดจากเชื้อรา
F. oxysporum f. sp. lycopersici

Treatments ^{1/}	%ดัชนีการเข้าทำ ลายของโรค	น.น. สด ของต้น (กรัม)	น.น. สด ของราก (กรัม)	ความสูง ของต้น (ซม.)	ความยาว ของราก (ซม.)
a ₁ b ₁	75a ^{2/}	3.14cd	0.29bc	15.77bcd	5.00de
a ₁ b ₂	35b	3.15cd	0.29bc	16.35bcd	5.70cde
a ₁ b ₃	25b	6.06a	0.42abc	19.82a	7.15ab
a ₁ b ₄	25b	3.39bcd	0.41abc	19.32a	7.02abc
a ₂ b ₁	80a	2.27de	0.24c	18.83d	5.00de
a ₂ b ₂	35b	3.29bcd	0.29bc	15.35cd	5.40de
a ₂ b ₃	30b	4.85b	0.49a	17.73abc	7.38ab
a ₂ b ₄	30b	4.49bc	0.47ab	18.53ab	7.78a
a ₃ b ₁	85a	1.75e	0.24c	14.25d	5.10de
a ₃ b ₂	20b	2.29de	0.30abc	15.22cd	4.50e
a ₃ b ₃	30b	3.82bc	0.34abc	17.38abc	6.03bcd
a ₃ b ₄	30b	3.83bc	0.40abc	18.60ab	6.20bcd
%C.V.	30.91	25.18	33.91	10.55	14.84
DMRT.05	18.57	1.24	0.17	2.48	1.25
DMRT.01	24.55	1.64	0.22	3.28	1.65

1/=a₁ ใช้ยาเชื้อก่อนปลูก 2 สปีดาร์, a₂=ใช้ยาเชื้อขณะปลูก, a₃=ใช้ยาเชื้อ
หลังปลูก 2 สปีดาร์, b₁=ใช้น้ำกลั่นฆ่าเชื้อ, b₂=ใช้ยาเชื้อ 0.5 กรัม,
b₃=ใช้ยาเชื้อ 1 กรัม, b₄=PCNB

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2/=ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ซ้ำ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรเหมือนกันในคอลัมน์เดียวกัน
ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบ treatment mean แบบ
DMRT ที่ $P_{0.05}$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 แสดงระดับการเกิดโรคเหี่ยวในมะเขือเทศที่เกิดจากเชื้อรา *Fusarium oxysporum f.sp.lycopersici*

Treatment	แสดงระดับการเกิดโรคเหี่ยว				รวม	เฉลี่ย
	R ₁	R ₂	R ₃	R ₄		
a ₁ b ₁	3 ^{1/}	5	3	4	15	3.75a ^{2/}
a ₁ b ₂	2	2	2	1	7	1.75b
a ₁ b ₃	1	2	1	1	5	1.25b
a ₁ b ₄	2	1	1	1	5	1.25b
a ₂ b ₁	3	5	4	4	16	4.00a
a ₂ b ₂	2	1	2	2	7	1.75b
a ₂ b ₃	1	1	2	2	6	1.50b
a ₂ b ₄	1	2	1	2	6	1.50b
a ₃ b ₁	5	4	4	4	17	4.25a
a ₃ b ₂	3	2	1	1	7	1.75b
a ₃ b ₃	1	2	1	2	6	1.50b
a ₃ b ₄	1	1	2	2	6	1.50b

1/=คือระดับการเกิดโรคระดับที่ 1=ไม่พบอาการเกิดโรค(0%), ระดับที่ 2=พบอาการของโรคเพียงเล็กน้อย(1-25%), ระดับที่ 3=พบอาการของโรคลานกลาง(26-50%), ระดับที่ 4=พบอาการของโรคค่อนข้างรุนแรง(51-75%), ระดับที่ 5=พบอาการของโรครุนแรง(76-100%)

2/=ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ซ้ำ ค่าเฉลี่ยที่มีตัวอักษรเหมือนกันในคอลัมน์เดียวกัน ไม่มี ความแตกต่างกันทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบ treatment mean แบบ DMRT.05=0.93, DMRT.01=1.23 และ CV=30.91%

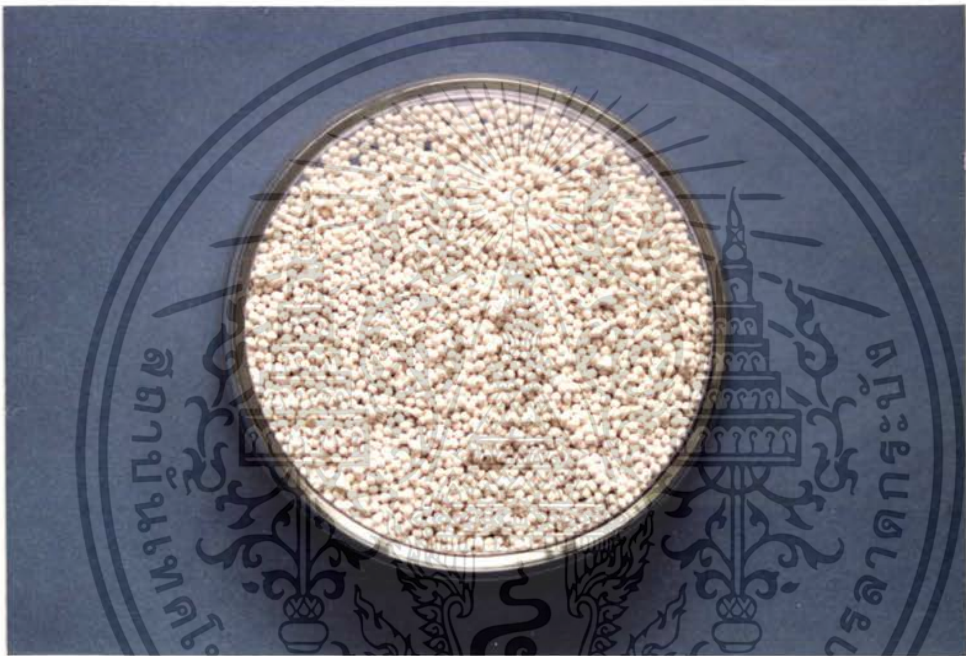
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ภายในหน่วยงานเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกหรือเผยแพร่ข้อมูลใดๆ ของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าพระยาพระนคร

ตารางที่ 3 แสดงเชื้อราที่แยกได้ภายหลังการใช้น้ำเชื้อก่อนปลูก ขณะปลูก และหลัง
จากปลูกมะเขือเทศ เพื่อควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศ

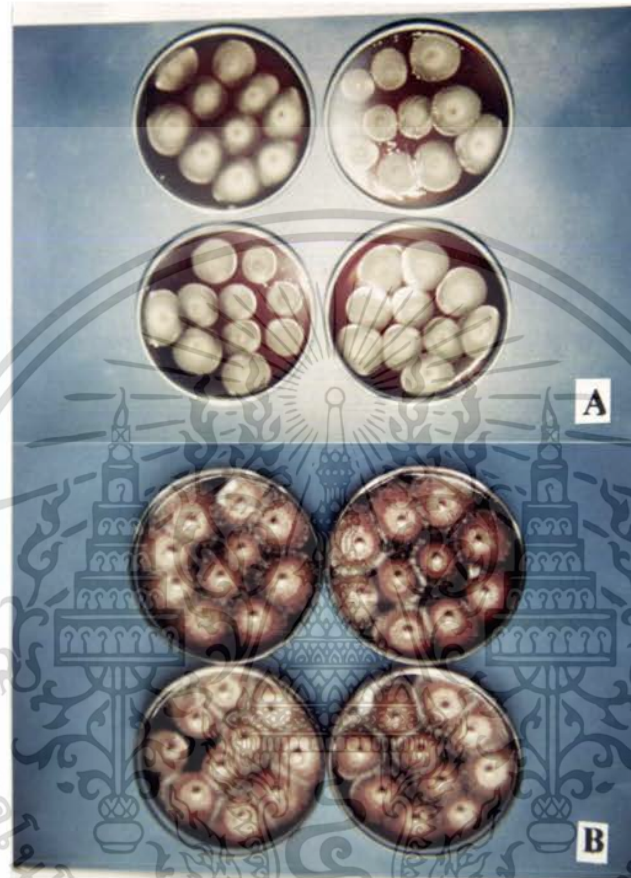
เชื้อราที่แยกได้	วิธีการให้น้ำเชื้อ			จำนวน isolates
	ก่อนปลูก	ขณะปลูก	หลังปลูก	
<i>Aspergillus terreus</i> Thom.	/	-	-	1
<i>Chaetomium cupreum</i> Ames.	/	/	/	3
<i>Curvularia eragrostidis</i> (P.Henn) J.A.Meyer	-	/	-	1
<i>Fusarium dimerum</i> Penzig var <i>violaceum</i> Wollenw.	-	-	/	1
<i>F.oxysporum</i> Schlecht f.sp. <i>lycopersici</i> (Sacc) Synder & Hansen	/	/	/	3
<i>F.poa</i> (Peak) Wollenweber	/	-	/	2
<i>F.oxysporum</i> Schlecht	-	/	-	1
<i>Trichoderma hamatum</i> (Benord) Bain	/	-	-	1
<i>T.harzianum</i> Rifai	/	/	/	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

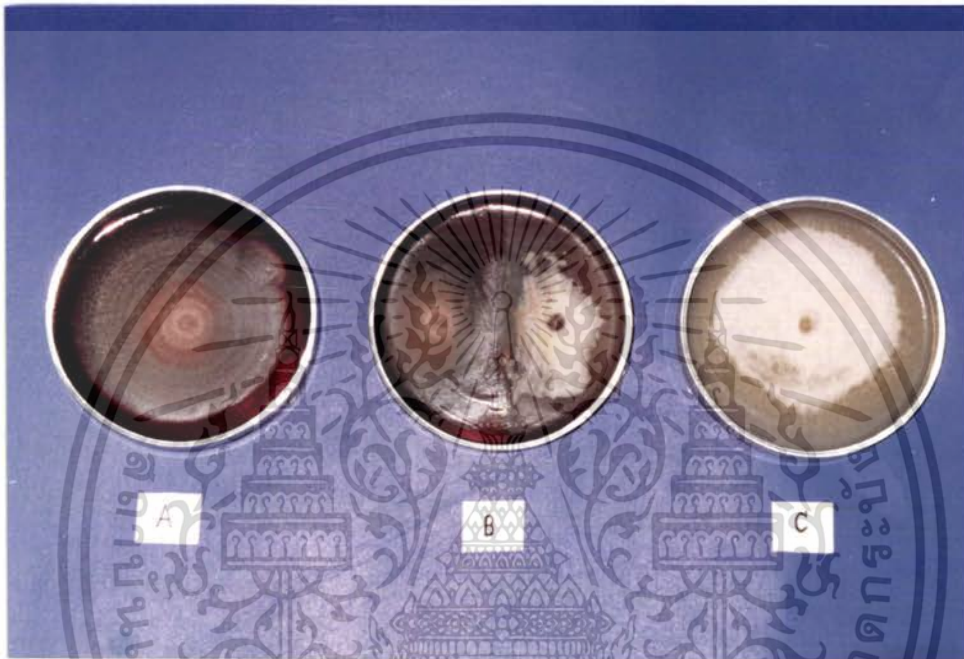
ภาพที่ 1 แสดงยาเชื้อรูปเม็ดเส้นผ่าศูนย์กลาง 2 มิลลิเมตร ที่ผลิตจาก
เชื้อจุลินทรีย์ต่อต้าน *Chaetomium cupreum*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2 แสดงผลการทดสอบความมีชีวิตของยาเชื้อ
 ที่ผลิตจากเชื้อรา *Chaetomium cupreum*
 ซึ่งพบว่ายาเชื้อแต่ละเม็ดมีการเจริญของเส้นใย
 และสร้างสปอร์ตามปกติ
 A=ลักษณะการเจริญของเส้นใย เมื่ออายุ 6 วัน
 B=ลักษณะการเจริญของเส้นใยและสปอร์ เมื่ออายุ 14 วัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3 แสดงความสามารถในการยับยั้งเชื้อราสาเหตุโรคน้ำ

Fusarium oxysporum f.sp.*lycopersici*

A=แสดงการเจริญของเส้นใยและสปอร์ของยาเชื้อที่

ผลิตจาก *Ch. cupreum*

B=แสดงการเจริญครอบคลุมบนโคโลนี *F. oxysporum*

f.sp.*lycopersici* ของยาเชื้อ

C=แสดงการเจริญของเส้นใยของเชื้อราสาเหตุโรค

F. oxysporum f.sp.*lycopersici*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 แสดงการพิสูจน์การเกิดโรคเหี่ยวของมะเขือเทศของเชื้อรา *F. oxysporum* f.sp. *lycopersici* ภายหลังจากการปลูกเชื้อรา และตรวจสอบผลที่อายุ 6 สัปดาห์ กระถางซ้ายมือแสดงการเกิดโรคเหี่ยวของมะเขือเทศภายหลังจากการปลูกเชื้อ กระถางขวามือคือ control (การทดลองเปรียบเทียบ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตของต้นมะเขือเทศอายุ 6 สัปดาห์ ภายหลังจากการทดลองใช้ยาเชื้อก่อนทำการปลูก 2 สัปดาห์ เพื่อควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศในสภาพดินที่ไม่อบฆ่าเชื้อ

a_1b_1 = ใช้น้ำกลั่นฆ่าเชื้อ (control)

a_1b_2 = ใช้ยาเชื้อปริมาณ 0.5 กรัม

a_1b_3 = ใช้ยาเชื้อปริมาณ 1.0 กรัม

a_1b_4 = ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา PCNB

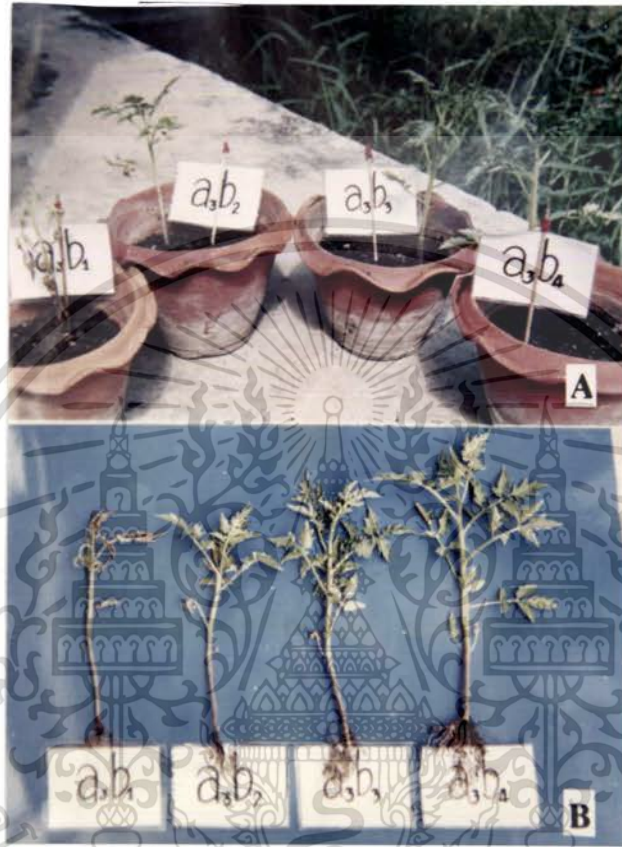
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 6 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตของต้นมะเขือเทศอายุ 6 สัปดาห์
 ภายหลังจากการทดลองใช้ยาเชื้อขณะปลูก เพื่อควบคุมโรคเหี่ยว
 ของมะเขือเทศในสภาพดินที่ไม่อบฆ่าเชื้อ

a_2b_1 = ใช้น้ำกลั่นฆ่าเชื้อ (control)
 a_2b_2 = ใช้ยาเชื้อปริมาณ 0.5 กรัม
 a_2b_3 = ใช้ยาเชื้อปริมาณ 1.0 กรัม
 a_2b_4 = ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา PCNB

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 7 แสดงลักษณะการเจริญเติบโตของต้นมะเขือเทศอายุ 6 สัปดาห์ ภายหลังจากการทดลองให้ยาเชื้อ หลังทำการปลูก 2 สัปดาห์ เพื่อควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศในสภาพดินที่ไม่อบฆ่าเชื้อ

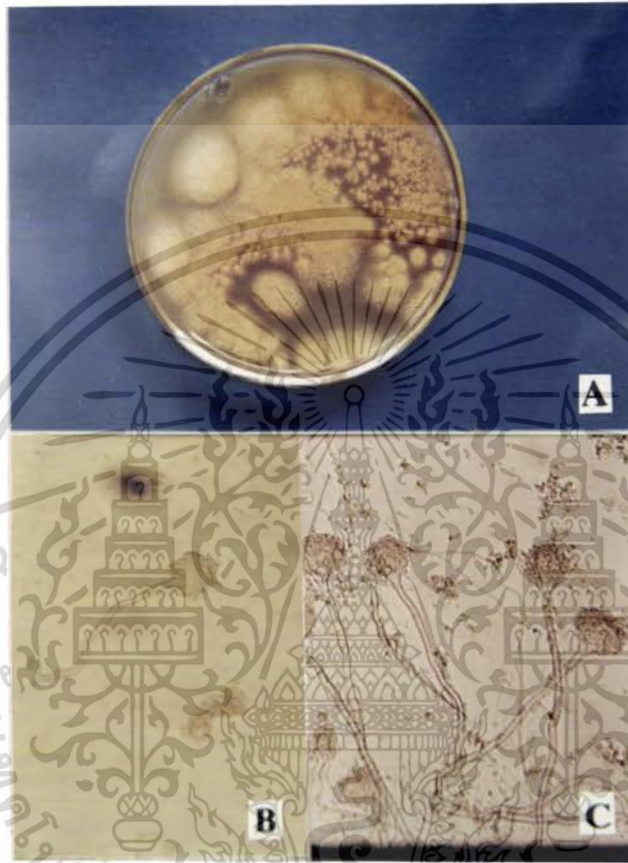
a_3b_1 = ใช้น้ำกลั่นฆ่าเชื้อ (control)

a_3b_2 = ให้ยาเชื้อปริมาณ 0.5 กรัม

a_3b_3 = ให้ยาเชื้อปริมาณ 1.0 กรัม

a_3b_4 = ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา PCNB

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

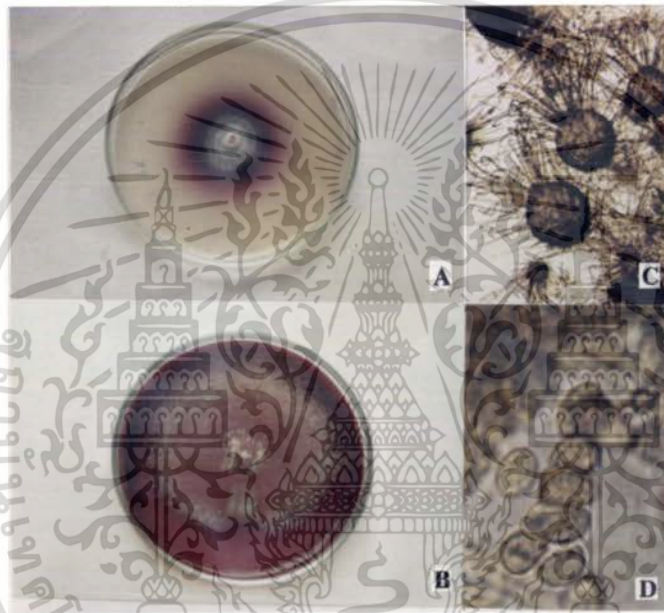
ภาพที่ 8 *Aspergillus terreus* Thom

A=ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA อายุ 7 วัน

B=ลักษณะ thallus (100x)

C=ลักษณะ thalli (100x)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 11 *Chaetomium cupreum* Ames

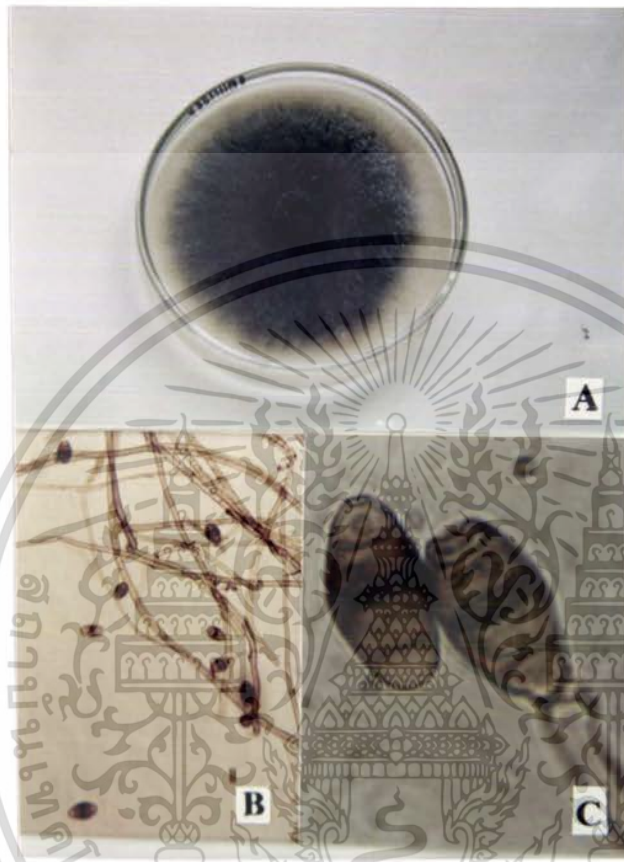
A=ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA อายุ 4 วัน

B=ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA อายุ 14 วัน

C=ลักษณะ perithecium (100x)

D=ลักษณะ ascospores (1000x)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

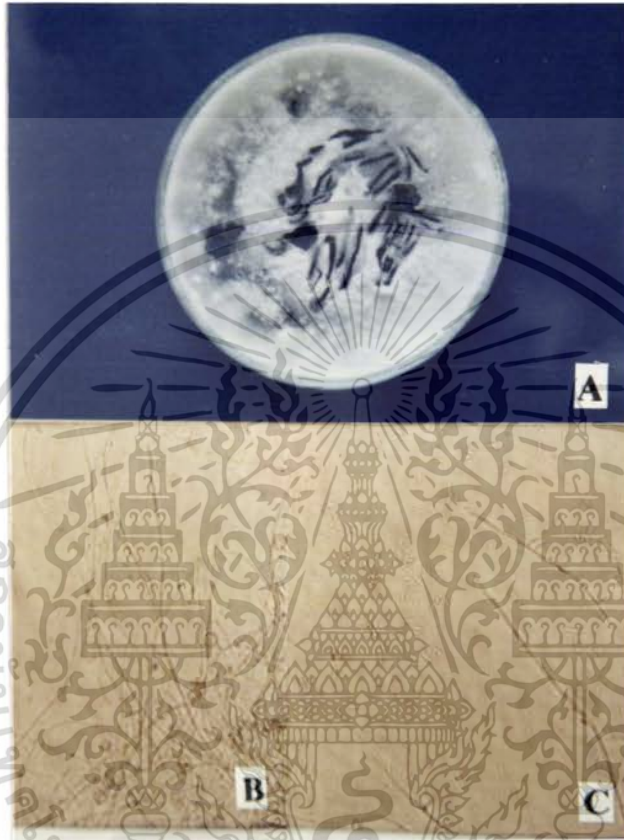
ภาพที่ 10 ๗๑ *Curvularia eragrostidis* (P. Henn) J. A. Meyer

A=ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA อายุ 5 วัน

B=ลักษณะเส้นใย, สปอร์ (400x)

C=ลักษณะสปอร์ (1000x)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

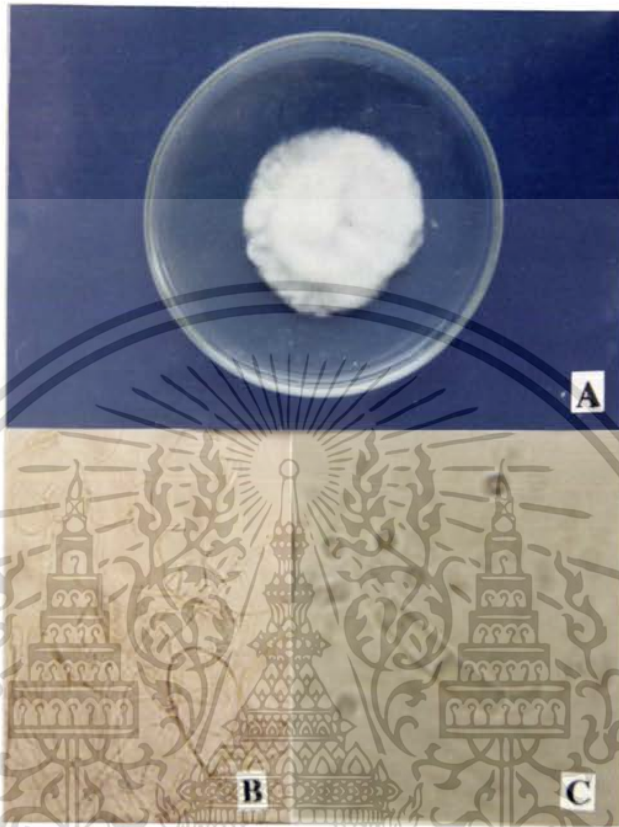
ภาพที่ 11 ๑ *Fusarium dimerum* Penzig. var. *violaceum* Wollenw.

A=ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA อายุ 9 วัน

B=ลักษณะ phialide, chlamydospores (100x)

C=ลักษณะ microconidia (100x)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 12 11 *Fusarium oxysporum* Schlecht. f. sp.

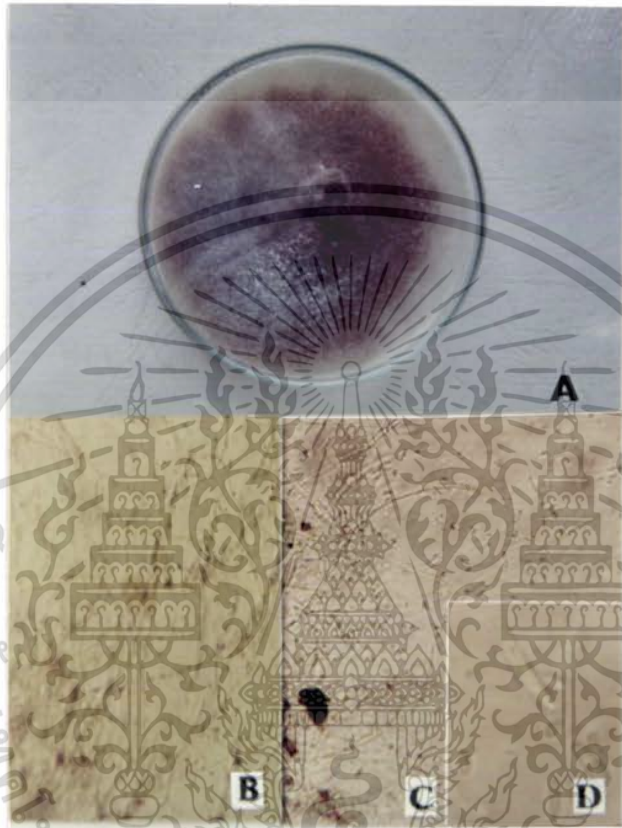
lycopersici (Sacc) Snyder & Hansen

A=ลักษณะโคโคเนบนอาหาร PDA อายุ 4 วัน

B=ลักษณะ phialide, macroconidia (100x)

C=ลักษณะ macroconidium (1000x)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 ราว *Fusarium poae* (Peck) Wollenweber

A=ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA อายุ 5 วัน

B=ลักษณะ phialide (100x)

C=ลักษณะ phialide, microconidia (100X)

D=ลักษณะ microconidia, macroconidium (400X)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

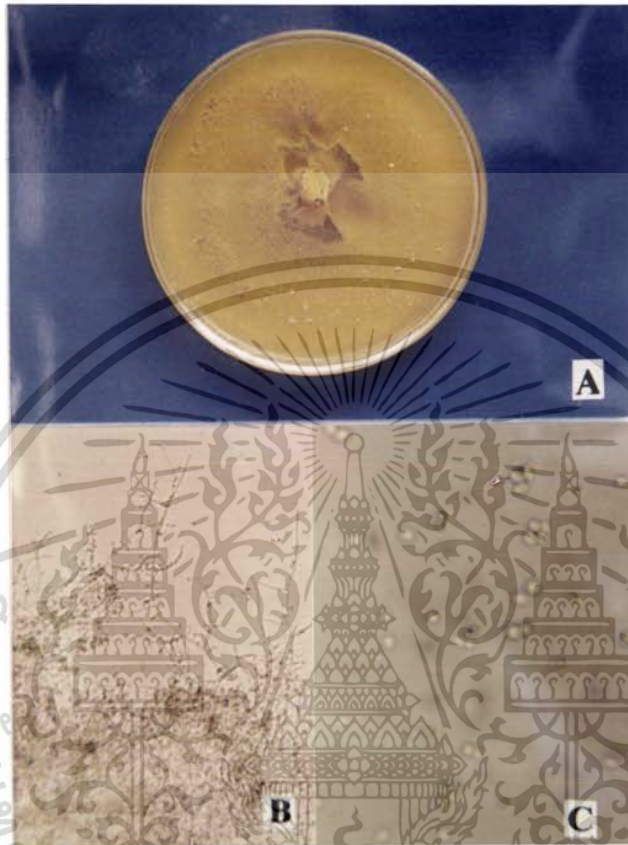
ภาพที่ 14 11 *Fusarium oxysporum* Schlecht

A=ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA อายุ 9 วัน

B=ลักษณะ chlamydospores และ

macroconidia (100X)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

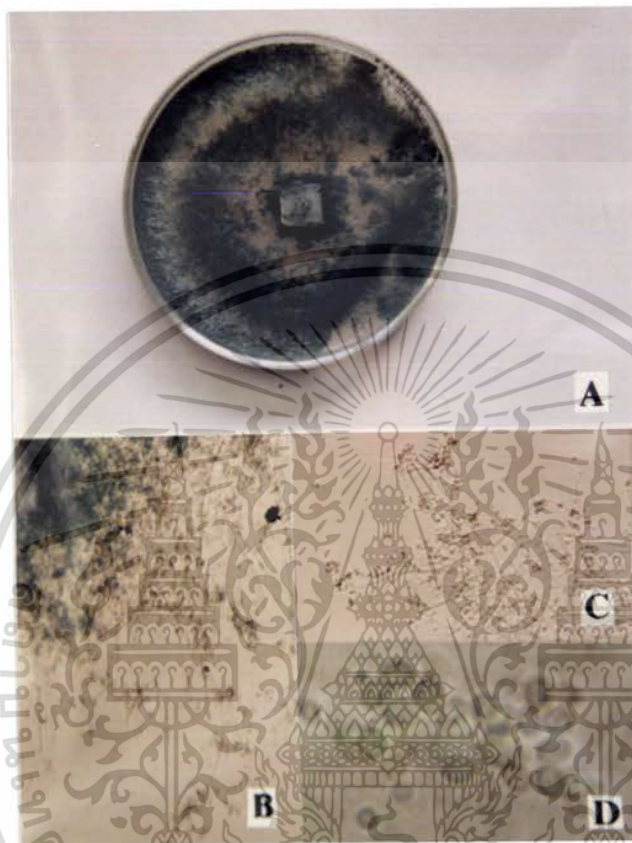
ภาพที่ 15 ราว *Trichoderma hamatum* (Bonord) Bain.

A=ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA อายุ 8 วัน

B=ลักษณะ phialide (100X)

C=ลักษณะ phialospores (400X)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 16 1) *Trichoderma harzianum* Rifai

A=ลักษณะโคโลนีบนอาหาร PDA ภาย 9 วัน

B=ลักษณะ phialide (100X)

C=ลักษณะ phialide (100X)

D=ลักษณะ phialospores (1000X)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิจารณ์ผลการทดลอง

จากการทดสอบความมีชีวิตรอดของฮาเชื้อชนิดเม็ดที่ผลิตจากรา *Ch. cupreum*

ปรากฏว่าฮาเชื้อชนิดเม็ดดังกล่าวมีการเจริญของเส้นใยและสร้างสปอร์ได้ตามปกติมากกว่า 30 สัปดาห์ ซึ่งจากรายงานของเกษม(2535ก) กล่าวว่าระยะเวลาในการเก็บฮาเชื้อ จะมีผลต่อเปอร์เซ็นต์ความมีชีวิตรอดของฮาเชื้อ โดย จะไปมีผลทำให้ความมีชีวิตรอดลดลง แต่ก็ไม่มากนัก เมื่อนำไปทดสอบคุณสมบัติการเป็นจุลินทรีย์ต่อต้านต่อเชื้อราสาเหตุโรคเหี่ยวของมะเขือเทศ *F. oxysporum* f.sp. *lycopersici* โดยวิธี Bi-culture test ปรากฏว่า ฮาเชื้อที่มีการเจริญของเส้นใยที่ดีกว่า และเจริญครอบคลุมเชื้อราสาเหตุโรคนานอาหารเลี้ยงเชื้อพร้อมอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเกษม(2532ก) ได้ให้เหตุผลว่า ปรากฏการณ์ดังกล่าวอาจเกิดจากกิจกรรมของจุลินทรีย์ต่อต้านที่มีต่อเชื้อโรค ซึ่งเกิดขึ้น 2 ลักษณะคือ antibiosis และ competitive growth โดย antibiosis จะเกิดบริเวณยับยั้ง ส่วน competitive growth นั้น จุลินทรีย์ต่อต้านจะเจริญครอบครองพื้นที่ส่วนใหญ่และเจริญครอบคลุมบนเชื้อราสาเหตุได้ และเมื่อนำไปทดสอบความคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศที่เกิดจากเชื้อก่อโรสดังกล่าวในสภาพเรือนทดลอง ซึ่งทำการทดสอบเปรียบเทียบกับ control และสารเคมี PCNB ให้ผลในการควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับรายงานของเกษม(1992a) ที่ใช้ spore suspension ของ *Ch. cupreum* ควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศ ในสภาพเรือนทดลองปรากฏว่า spore suspension ของ *Ch. cupreum* ดังกล่าวมีศักยภาพ ในการควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศและสามารถควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียมกับ PCNB ทั้งในดินที่อบฆ่าเชื้อและไม่อบฆ่าเชื้อ ซึ่งจากการใช้ฮาเชื้อก่อนปลูก 2 สัปดาห์ ซึ่งเป็นสภาพที่ไม่มีพืชอาศัยมีผลควบคุมโรคได้นั้น เกษม(2532ก) ได้อธิบายว่าเป็นเพราะดินมีคุณสมบัติในการกำจัดเชื้อโรค (pathogen suppression) โดยภายในดินมีจุลินทรีย์ต่อต้านที่เฉพาะเจาะจงอยู่ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือไม่เฉพาะเจาะจงและหลายชนิด ไม่มีผลยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อโรคชนิดหนึ่ง ในระดับสูงทำให้เชื้อก่อโรคลดลง ในขณะที่การใช้ฮาเชื้อขณะปลูกและหลังปลูก 2 สัปดาห์ ซึ่งเป็นสภาพที่มีพืชอาศัย ปรากฏว่าจุลินทรีย์ต่อต้าน (*Ch. cupreum*) จะมีผลต่อการลดอัตราการเกิดโรคเหี่ยวของมะเขือเทศได้ มีลักษณะเป็น disease suppression กล่าวคือ ในขณะที่มีพืชอาศัยหรือมีต้นมะเขือเทศอยู่ในดิน และมีจุลินทรีย์ต่อต้าน (*Ch. cupreum*) เจริญอยู่โดยรอบหรือบริเวณรากของมะเขือเทศ ร่วมกับเชื้อราสาเหตุ

เหตุโรค *F. oxysporum* f.sp. *lycopersici* มีผลให้ปริมาณการเข้าทำลายของเชื้อโรคและการเกิดโรคลดลง นอกจากนั้นจากการทดลองใช้ยาเชื้อก่อนปลูก 2 สัปดาห์พบเชื้อรา *A. terreus* Thom., *T. hamatum* (Bonord) Bain. แต่ไม่พบในช่วงการใช้ยาเชื้อขณะปลูกและหลังปลูก สำหรับการใช้อาเชื้อขณะปลูกพบเชื้อรา *C. eragrostidis* (P. Henn) J. A. Meyer. ซึ่งไม่ปรากฏในการทดลองข้างอื่น และการใช้อาเชื้อหลังปลูก 2 สัปดาห์ พบเชื้อรา *F. poae* (Peak) Wollenweber พบเฉพาะในการทดลองใช้ยาเชื้อก่อนปลูกและหลังปลูก 2 สัปดาห์ ซึ่งจากปรากฏการณ์ดังกล่าวอาจมีผลมาจากองค์ประกอบต่าง ๆ ของการควบคุมโดยชีววิธี เช่น ความสามารถในการเจริญแข่งขันของเชื้อรา รวมทั้งสภาพของพืชอาศัย เช่น สภาพทางกายภาพที่ไม่เหมาะสมต่อรา การขั้สารของพืช ซึ่งจะไปมีผลส่งเสริมหรือยับยั้งการเจริญของเชื้อราดังกล่าว เป็นสาเหตุทำให้พบเชื้อราต่างชนิดกัน (เกษม, 2532ก) อย่างไรก็ตามถึงแม้จะพบว่า *Ch. cupreum* สามารถควบคุมเชื้อรา *F. oxysporum* f.sp. *lycopersici* ซึ่งเป็นสาเหตุโรคเหี่ยวของมะเขือเทศให้ลดลงได้ แต่เชื้อราสาเหตุโรสดังกล่าวไม่ได้หมดไปเพียงแต่มีความสามารถในการก่อโรคลดน้อยลง ดังนั้นจึงพบว่าเมื่อใช้เชื้อรา *F. oxysporum* f.sp. *lycopersici* เจริญอยู่ทั้งการใช้ยาเชื้อก่อนปลูก 2 สัปดาห์, ขณะปลูก และหลังปลูก 2 สัปดาห์

สรุป

ยาเชื้อที่ผลิตจากเชื้อรา *Ch. cupreum* สามารถมีชีวิตรอดอยู่นานมากกว่า 30 สัปดาห์ และสามารถนำไปใช้ในการควบคุมเชื้อราสาเหตุทำให้เกิดโรคเหี่ยวของมะเขือเทศพันธุ์สีดา ที่เกิดเชื้อรา *F. oxysporum* f.sp. *lycopersici* ได้ทั้งในสภาพห้องปฏิบัติการและสภาพเรือนทดลอง ซึ่งการใช้ยาเชื้อในอัตรา 1 กรัม/ต้น และ PCNB สามารถควบคุมโรคเหี่ยวมะเขือเทศได้ผลใกล้เคียงกัน รองลงมาคือการใช้ยาเชื้อ 0.5 กรัม/ต้น และมีแนวโน้มว่าการเจริญเติบโตของมะเขือเทศที่ใช้ยาเชื้อชนิดเม็ดนี้ดีกว่าการทดลองเปรียบเทียบกับ นอกจากนี้การใช้ยาเชื้อก่อนปลูกมะเขือเทศ 2 สัปดาห์ มีผลให้การเจริญเติบโตของมะเขือเทศสูงกว่าการใช้ยาเชื้อขณะปลูกและหลังปลูก 2 สัปดาห์ ตลอดจนมีเปอร์เซ็นต์ของดัชนีการเข้าทำลายของโรคที่ต่ำ นอกจากนี้สามารถจำแนกเชื้อราบริเวณรอบรากมะเขือเทศ ก่อนใช้ ขณะใช้และหลังการใช้ยาเชื้อใส่ในดินปลูกมะเขือเทศ ซึ่งสามารถพบเชื้อราทั้งหมด 9 species ได้แก่ *Aspergillus terreus* Thom, *Chaetomium cupreum* Anes, *Curvularia eragrostidis* (P. Henn) J. A. Meyer, *Fusarium dimerum* Penzig. Var. *violaceum* Wollenw, *F. oxysporum* Schlecht. f. sp. *lycopersici* (Sacc) Synder & Hansen, *F. poae* (Peck) Wollenweber, *F. oxysporum* Schlecht., *Trichoderma hamatum* (Bonord) Brain และ *T. harzianum* Rifai.

เอกสารอ้างอิง

- เกษม สร้อยทอง. 2532ก. การควบคุมเชื้อโรคน้ำโดยชีววิธี. คณะเทคโนโลยีการเกษตร. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. กรุงเทพฯ ๙. 167 หน้า.
- เกษม สร้อยทอง. 2532ข. การใช้รา *Chaetomium cupreum* ในการควบคุมโรคไหม้ของข้าว. วารสารโรคน้ำ 9(1):28-33
- เกษม สร้อยทอง. 2532ค. คู่มือปฏิบัติการการควบคุมโรคน้ำโดยชีววิธี. คณะเทคโนโลยีการเกษตร. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. กรุงเทพฯ ๙. 104 หน้า.
- เกษม สร้อยทอง. 2533. ประสิทธิภาพของ *Chaetomium cochliodes* และ *Chaetomium cuniculorum* ในการป้องกันโรคไหม้ของข้าว (Rice Blast) ที่มีสาเหตุมาจากเชื้อรา *Pyricularia oryzae*. วารสารแก่นเกษตร 18(2):89-96
- เกษม สร้อยทอง. 2534ก. การควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศที่เกิดจาก *Pseudomonas solanacearum* โดยชีวภาพในสภาพไร่. วารสารโรคน้ำ 11(3-4):73-78
- เกษม สร้อยทอง. 2534ข. การควบคุมโรคโคนเน่าของมะเขือเทศที่เกิดจากเชื้อรา *Sclerotium rolfsii* โดยชีววิธีในสภาพไร่. วารสารศูนย์บางพระ 28(2):15-19
- เกษม สร้อยทอง. 2534ค. การใช้ *Chaetomium globosum* ควบคุมโรคใบจุดของข้าวโพด. รายงานผลการวิจัยการประชุมทางวิชาการ ครั้งที่ 29 4-7 ก.พ. 2534. สาขาพืช. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เกษม สร้อยทอง. 2534ง. การใช้รา *Chaetomium gracile* ในการควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศที่เกิดจากเชื้อรา *Fusarium oxysporum f.sp. lycopersici* โดยชีววิธี. วารสารวิจัยและส่งเสริมวิชาการเกษตร 8(2):1-7
- เกษม สร้อยทอง. 2535ก. การผลิตยาเชื้อสำหรับควบคุมเชื้อโรคน้ำโดยชีววิธี. รายงานการประชุมวิชาการครั้งที่ 30 29 ม.ค.-1 ก.พ. 2535 (สาขาพืช) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์: 301-307
- เกษม สร้อยทอง. 2535ข. การใช้ยาเชื้อที่ผลิตจาก *Chaetomium cupreum* ในการควบคุมโรคเหี่ยวของมะเขือเทศที่เกิดจากเชื้อรา *Fusarium oxysporum f.sp. lycopersici* ในสภาพดินที่มีคุณสมบัติในการป้องกันกำจัดโรคน้ำ. วารสารศูนย์บางพระ 29(2):14-15
- เกียรติเกษตร กาญจนพิสุทธิ์. 2532. มะเขือเทศฝักอุตสาหกรรม ส่วนผักชุด 4. ศูนย์ผลิตตำรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกษตรเพื่อชนบท. นนทบุรี: 63 หน้า

ชวาลา บุณศิริ. 2531. โรคพืชที่เกิดจากเชื้อรา. คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ 199 หน้า

ไพโรจน์ จ้างพานิช. 2525. หลักวิชาโรคพืช. คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ 393 หน้า

อนิรุท ปานเกษรินทร์. 2534. การควบคุมโรคเน่าของมะเขือเทศที่เกิดจากเชื้อรา *Sclerotium rolfsii* โดยชีววิธี. ปัญหาพิเศษปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ 40 หน้า

Dhavises, G., Srisuda Kawayasakul and Pitson Meethom. 1990. Antagonistic Bacilli for Biological Control of *Fusarium moniliforme*. Kasetsart J. (Nat. Sci. Suppl) 24:32-40

Heye, C. and J. H. Andrews. 1983. Antagonism of *Athelia bombacina* and *Chaetomium globosum* to the Apple Scab Pathogen, *Venturia inaequalis*, *Phytopathology* 73:650-654

Kommedahl, T. and I. C. Mew. 1975. Biocontrol of Corn Root Infection in the Field by Seed Treatment with Antagonists. *Phytopathology* 65:296-300.

Soytong, K. and D. Witteman. 1991. Soil-Borne Fungi in Ladkrabang Campus วารสารโรคพืช 11(3-4):79-85.

Soytong, K. 1991. Species of *Chaetomium* in Thailand Soils. วารสารโรคพืช 11(3-4):86-94.

Soytong, K. 1992a. Biological Control of Tomato wilt caused by *Fusarium oxysporum* f.sp. *lycopersici* by using *Chaetomium cupreum*. The Kasetsart Journal (Nat. Sci) 26(3):310-313

Soytong, K. 1992b. Biological Control of Rice Blast Disease by Seed Coating with Antagonistic Fungi. *Songklanakarin J. Sci. Technol.* 14 (1):59-85.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สูตรอาหาร GANA

Glucose	10 g
NH_4NO_3	1 g
Difco Bacto Yeast Extract	1 g
K_2HPO_4	0.5 g
$\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	0.5 g
Rose bengal	0.06g
Streptomycin	0.03g
agar	20 g
Distilled water	1000g

Streptomycin ใสหลังจากนึ่งฆ่าเชื้ออาหารและปล่อยให้เย็นอาหารอุณหภูมิประมาณ 45

C ก่อนเทลงในอาหารเลี้ยงเชื้อ

สูตรอาหาร PDA

มันฝรั่ง	200 g
Dextrose	20 g
วุ้น (ผงวุ้น)	17 g
น้ำกลั่น	1000 g

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 1 แสดงค่าน้ำหนักสดของต้นในการใช้ยาเชื้อที่ผลิตจาก
Ch. cupreum ในการควบคุมเชื้อรา *Fusarium*
oxysporum f. sp. *lycopersici*

Treatments	น้ำหนักสดของต้น(กรัม)				ผลรวม	เฉลี่ย
	R ₁	R ₂	R ₃	R ₄		
a ₁ b ₁ ^{1/}	4.11	3.30	3.07	2.10	12.58	3.14
a ₁ b ₂	3.12	2.24	4.00	3.08	12.60	3.15
a ₁ b ₃	5.81	6.00	6.06	6.37	24.24	6.06
a ₁ b ₄	5.90	2.83	3.71	1.13	13.57	3.39
a ₂ b ₁	1.40	2.83	3.74	1.13	9.10	2.27
a ₂ b ₂	2.96	3.09	3.71	3.40	13.16	3.29
a ₂ b ₃	4.43	4.87	3.98	5.31	18.59	4.65
a ₂ b ₄	4.08	4.91	4.90	4.05	17.94	4.49
a ₃ b ₁	2.00	1.03	2.97	1.02	7.02	1.75
a ₃ b ₂	2.78	3.06	1.12	2.20	9.16	2.29
a ₃ b ₃	2.97	3.60	4.73	4.00	15.30	3.82
a ₃ b ₄	3.74	4.00	3.57	4.01	15.32	3.83

^{1/} a₁=การใช้ยาเชื้อก่อนปลูก, a₂=การใช้ยาเชื้อขณะปลูก, a₃=การใช้ยาเชื้อหลังปลูก
 b₁=ใช้น้ำกลั่นฆ่าเชื้อ, b₂=ใช้ยาเชื้ออัตรา 0.5 กรัม/ต้น, b₃=ใช้ยาเชื้ออัตรา
 1 กรัม/ต้น และ b₄=ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา PCNB

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของน้ำหนักสดของดินมะเขือเทศ

ANOVA

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F-table	
					0.05	0.01
Rep	3	2.66	0.89	1.13 ^{ns}	2.92	4.51
Treat	11	61.47	5.89	7.15 ^{**}	2.16	2.98
A	2	8.82	4.41	5.64 ^{**}	3.32	5.39
B	3	42.54	14.18	18.13 ^{**}	2.92	4.51
AB	6	10.11	1.69	2.16 ^{ns}	2.42	3.47
Error	33	25.81	0.78			
Total	47	89.94	1.91			

**=Highly significant at 1% level, ns=not significant,

CV =25.18% ,DMRT.05=1.24, DMRT.01=1.64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 3 แสดงค่าน้ำหนักสดของรากของมะเขือเทศ ในการใช้ยาเชื้อที่ผลิตจาก *Ch. cupreum* ในการควบคุมเชื้อรา *F. oxysporum* f.sp. *lycopersici*

Treatments	น้ำหนักสดของราก(กรัม)				ผลรวม	เฉลี่ย
	R ₁	R ₂	R ₃	R ₄		
a ₁ b ₁ ^{1/}	0.27	0.51	0.16	0.20	1.14	0.29
a ₁ b ₂	0.33	0.29	0.24	0.31	1.17	0.29
a ₁ b ₃	0.39	0.48	0.24	0.57	1.68	0.42
a ₁ b ₄	0.44	0.58	0.38	0.28	1.66	0.41
a ₂ b ₁	0.10	0.22	0.45	0.19	0.96	0.24
a ₂ b ₂	0.26	0.36	0.37	0.19	1.18	0.30
a ₂ b ₃	0.42	0.31	0.75	0.49	1.97	0.49
a ₂ b ₄	0.42	0.52	0.46	0.49	1.89	0.47
a ₃ b ₁	0.10	0.22	0.40	0.25	0.97	0.24
a ₃ b ₂	0.28	0.20	0.30	0.41	1.19	0.30
a ₃ b ₃	0.31	0.47	0.25	0.34	1.37	0.34
a ₃ b ₄	0.47	0.47	0.39	0.27	1.60	0.40

^{1/} a₁=การใช้ยาเชื้อก่อนปลูก, a₂=การใช้ยาเชื้อขณะปลูก, a₃=การใช้ยาเชื้อหลังปลูก

b₁=ใช้น้ำกลั่นฆ่าเชื้อ, b₂=ใช้ยาเชื้ออัตรา 0.5 กรัม/ต้น, b₃=ใช้ยาเชื้ออัตรา

1 กรัม/ต้น และ b₄=ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา PCNB

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 4 แสดงการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของน้ำหนักสดของรากมะเขือเทศ

ANOVA

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F-table	
					0.05	0.01
Rep	3	0.04	0.01	0.82 ^{ns}	2.92	4.51
Treatment	11	0.34	0.03	2.17 [*]	2.16	2.98
A	2	0.02	0.01	0.85 ^{ns}	3.32	5.39
B	3	0.27	0.09	6.49 ^{**}	2.92	4.51
AB	6	0.04	0.01	0.45 ^{ns}	2.42	3.47
Error	33	0.46	0.01			
Total	47	0.83	0.02			

**=Highly significant at 1% level, ns=not significant,

*=significant at 5% level, CV =33.91%, DMRT.05=0.17, DMRT.01=0.22

ตารางภาคผนวกที่ 5 แสดงค่าความสูงของต้นมะเขือเทศ ในการใช้ยาเชื้อที่ผลิต
จาก *Ch.cupreum* ในการควบคุมเชื้อรา *F.oxysporum* f.sp.
lycopersici

Treatments	ความสูงของต้นมะเขือเทศ(ซม.)				ผลรวม	เฉลี่ย
	R ₁	R ₂	R ₃	R ₄		
a ₁ b ₁ ^{1/}	20.00	14.40	15.40	13.30	63.10	15.77
a ₁ b ₂	18.10	14.50	17.80	17.00	65.40	16.35
a ₁ b ₃	17.00	19.40	20.00	22.90	79.30	19.82
a ₁ b ₄	20.60	19.30	19.60	17.76	77.26	19.32
a ₂ b ₁	13.30	16.40	13.50	12.10	55.30	13.83
a ₂ b ₂	13.00	15.60	15.60	17.20	61.40	15.35
a ₂ b ₃	18.20	18.00	16.70	18.00	70.90	17.73
a ₂ b ₄	17.60	17.80	20.20	18.50	74.10	18.53
a ₃ b ₁	14.00	13.10	15.20	14.70	57.00	14.25
a ₃ b ₂	15.80	17.40	11.40	16.30	60.90	15.22
a ₃ b ₃	16.80	17.20	17.40	18.10	69.50	17.38
a ₃ b ₄	19.60	18.30	17.90	18.60	77.40	18.60

^{1/} a₁=การใช้ยาเชื้อก่อนปลูก, a₂=การใช้ยาเชื้อขณะปลูก, a₃=การใช้ยาเชื้อหลังปลูก
b₁=ใช้น้ำกลั่นฆ่าเชื้อ, b₂=ใช้ยาเชื้ออัตรา 0.5 กรัม/ต้น, b₃=ใช้ยาเชื้ออัตรา
1 กรัม/ต้น และ b₄=ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา PCNB

ตารางภาคผนวกที่ 6 แสดงการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของความสูงของรากมะเขือเทศ

ANOVA

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F-table	
					0.05	0.01
Rep	3	0.67	0.22	0.07 ^{ns}	2.92	4.51
Treatment	11	176.17	16.02	5.10 ^{**}	2.16	2.98
A	2	22.64	11.32	3.61 ^{**}	3.32	5.39
B	3	149.15	49.72	15.83 ^{**}	2.92	4.51
AB	6	4.38	0.73	0.23 ^{ns}	2.42	3.49
Error	33	103.63	3.14			
Total	47	280.46	5.97			

**=Highly significant at 1% level, ns=not significant,

CV =10.52%, DMRT.05=2.48, DMRT.01=3.28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 7 แสดงค่าความยาวของต้นมะเขือเทศ ในการใช้ยาเชื้อที่ผลิต
จาก *Ch. cupreum* ในการควบคุมเชื้อรา *F. oxysporum* f.sp.
lycopersici

Treatments	ความยาวของต้นมะเขือเทศ(ซม.)				ผลรวม	เฉลี่ย
	R_1	R_2	R_3	R_4		
$a_1 b_1^{1/}$	4.60	6.10	4.70	4.60	20.00	5.00
$a_1 b_2$	6.00	5.50	5.80	5.50	22.80	5.70
$a_1 b_3$	5.70	6.80	9.40	6.70	28.60	7.15
$a_1 b_4$	7.40	6.90	7.60	6.20	28.10	7.02
$a_2 b_1$	4.20	3.90	6.20	5.70	20.00	5.00
$a_2 b_2$	4.50	6.30	6.00	4.80	21.60	5.40
$a_2 b_3$	6.30	8.90	7.80	6.50	29.50	7.38
$a_2 b_4$	6.70	9.10	7.20	8.10	31.10	7.78
$a_3 b_1$	3.70	4.60	7.10	5.00	20.40	5.10
$a_3 b_2$	3.30	5.40	4.50	4.80	18.00	4.50
$a_3 b_3$	6.40	6.00	5.80	5.90	24.10	6.03
$a_3 b_4$	6.60	7.20	5.80	5.20	24.80	6.20

^{1/} a_1 =การใช้ยาเชื้อก่อนปลูก, a_2 =การใช้ยาเชื้อขณะปลูก, a_3 =การใช้ยาเชื้อหลังปลูก
 b_1 =ใช้น้ำกลั่นฆ่าเชื้อ, b_2 =ใช้ยาเชื้ออัตรา 0.5 กรัม/ต้น, b_3 =ใช้ยาเชื้ออัตรา
1 กรัม/ต้น และ b_4 =ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา PCNB

ตารางภาคผนวกที่ 8 แสดงการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของความยาวของรากมะเขือเทศ

ANOVA

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F-table	
					0.05	0.01
Rep	3	9.10	3.03	3.80 [*]	2.92	4.51
Treatment	11	51.84	4.71	5.90 ^{**}	2.16	2.98
A	2	7.88	3.94	4.94 [*]	3.32	5.39
B	3	39.54	13.18	16.51 ^{**}	2.92	4.51
AB	6	4.42	0.74	0.92 ^{ns}	2.42	3.47
Error	33	26.34	0.79			
Total	47	87.28	1.86			

**=Highly significant at 1% level, ns=not significant,

*=significant at 5% level, CV =14.84%, DMRT.05=1.25, DMRT.01=1.65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 9 แสดงเปอร์เซ็นต์ดัชนีการเข้าทำลายของโรค

Treatments	เปอร์เซ็นต์ดัชนีการเข้าทำลาย ^{2/}				ผลรวม	เฉลี่ย
	R ₁	R ₂	R ₃	R ₄		
a ₁ b ₁ ^{1/}	80	100	80	80	300	75
a ₁ b ₂	40	40	40	20	140	35
a ₁ b ₃	20	40	20	20	100	25
a ₁ b ₄	40	20	20	20	100	25
a ₂ b ₁	80	100	80	80	320	80
a ₂ b ₂	40	20	40	40	140	35
a ₂ b ₃	20	20	40	40	120	30
a ₂ b ₄	20	40	20	40	120	30
a ₃ b ₁	100	80	80	80	340	85
a ₃ b ₂	60	40	20	20	80	20
a ₃ b ₃	20	40	20	40	120	30
a ₃ b ₄	20	20	40	40	120	30

^{1/} a₁=การใช้ยาเชื้อก่อนปลูก, a₂=การใช้ยาเชื้อขณะปลูก, a₃=การใช้ยาเชื้อหลังปลูก
 b₁=ใช้น้ำกลั่นฆ่าเชื้อ, b₂=ใช้ยาเชื้ออัตรา 0.5 กรัม/ต้น, b₃=ใช้ยาเชื้ออัตรา 1 กรัม/ต้น และ b₄=ใช้สารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา PCNB

จำนวนต้นในระดับที่เกิดโรค x ระดับที่เกิดโรค

^{2/} เปอร์เซ็นต์ดัชนีการเข้าทำลาย = $\frac{\text{จำนวนต้นในระดับที่เกิดโรค} \times \text{ระดับที่เกิดโรค}}{\text{ระดับที่เกิดโรคสูงสุด} \times \text{จำนวนต้นทั้งหมด}} \times 100$

ระดับที่เกิดโรคสูงสุด x จำนวนต้นทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 10 แสดงการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของเปอร์เซ็นต์ดัชนีการเข้าทำลาย

ANOVA

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F-table	
					0.05	0.01
Rep	3	291.67	97.22	0.55 ^{ns}	2.92	4.51
Treatment	11	22,691.67	2,062.88	11.72 ^{**}	2.16	2.98
A	2	216.67	108.33	0.62 ^{ns}	3.32	5.36
B	3	22,356.33	7,452.78	42.34 ^{**}	2.92	4.51
AB	6	116.67	19.44	0.11 ^{ns}	2.42	3.47
Error	33	5,800.33	176.01			
Total	47	28,791.67	612.59			

**=Highly significant at 1% level, ns=not significant,
CV =30.91%, DMRT.05=18.57, DMRT.01=24.55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางภาคผนวกที่ 11 แสดงการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนของระดับการเกิดโรค

ANOVA

SOV	df	SS	MS	F-ratio	F-table	
					0.05	0.01
Rep	3	0.73	0.24	0.55 ^{ns}	2.92	4.51
Treatment	11	58.73	5.16	11.72 ^{**}	2.16	2.98
A	2	0.54	0.27	0.62 ^{ns}	3.32	5.39
B	3	55.89	18.63	42.34 ^{**}	2.92	4.51
AB	6	0.29	0.05	0.11 ^{ns}	2.42	3.47
Error	33	14.52	0.44			
Total	47	71.98	1.53			

**=Highly significant at 1% level, ns=not significant,
CV =30.91%, DMRT.05=0.93, DMRT.01=1.23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้